

FI

FI

FI

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 1.10.2008
KOM(2008) 602 lopullinen

2008/0191 (COD)

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

**direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY muuttamisesta keskuslaitoksiin kuuluvien
pankkien, tiettyjen omien varojen erien, suurten riskikeskittymien,
valvontajärjestelyjen ja kriisinhallinnan osalta**

{SEK(2008) 2532}

{SEK(2008) 2533}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

EU:n rahoitusalan yhtenäismarkkinat ovat keskeinen tekijä, kun pyritään edistämään Euroopan talouden kilpailukykyä ja alentamaan yritysten pääomakustannuksia. Rahoituspalveluiden toimintasuunnitelmassa (1999–2005) pyrittiin luomaan perusta EU:n vahvoille rahoitusmarkkinoille noudattamalla seuraavia kolmea strategista tavoitetta:

- yhtenäiset rahoituspalvelujen tukumarkkinat;
- avoimet ja turvalliset vähittäismarkkinat; ja
- korkeatasoiset vakavaraisuussäännöt ja -valvonta.

Tässä yhteydessä G-10-ryhmän Basel II -sopimuksen perusteella kesäkuussa 2006 hyväksyttiin vakavaraisuusvaatimuksia koskeva uusi sääntelykehys niin sanottuina vakavaraisuusdirektiiveinä, jotka ovat direktiivit 2006/48/EY ja 2006/49/EY. Tämän ehdotuksen keskeisenä tavoitteena on varmistaa, ettei vakavaraisuusdirektiivien tehokkuus vaarannu. Tarkistus koskee seuraavia:

- Aikaisemmista direktiiveistä siirrettyjen sääntöjen tarkistaminen, kuten suuria riskikeskittymiä koskeva järjestelmä ja pankkien välisten verkkojen vakavaraisuusvaatimuksia koskevat poikkeukset.
- EU:n tasolla vielä vahvistamatta olevien periaatteiden ja sääntöjen laatiminen, kuten hybridipääomainstrumenttien käsittely ensisijaisissa omissa varoissa.
- Kriisinhallinnan valvontakehyksen selkeyttäminen ja kollegioiden perustaminen valvonnan tehokkuuden ja vaikuttavuuden lisäämiseksi.

Tiettyjen muiden seikkojen tarkistamisen on sysännyt liikkeelle vuonna 2007 alkanut rahoitusmarkkinoiden kuuhunta, ja tarkistuksen tavoitteena onkin varmistaa velkojien etujen riittävä suojele ja rahoitusjärjestelmän yleinen vakaus.

Vakavaraisuusdirektiivejä osaksi kansallista lainsäädäntöä saatettaessa havaittuihin epäjohtonmukaisuuksiin on puututtava sen varmistamiseksi, etteivät vakavaraisuusdirektiivien perustavoitteet vaarannu. Suurin osa tarkistuksista on luonteeltaan teknisiä, ja ne on sisällytetty erillisiin komiteamenettelyn alaisiin toimenpiteisiin.

2. INTRESSITÄHOJEN KUULEMINEN

Avoin verkkokuuleminen toteutettiin 16. huhtikuuta ja 17. kesäkuuta 2008 välisenä aikana. Komissio sai sen tuloksena 118 vastausta. Vastauksiin voi tutustua seuraavassa verkko-osoitteessa lukuun ottamatta luottamukselliseksi ilmoitettuja vastauksia:

http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/cross-sector_issues&vm=detailed&sb=Title

Useat vastaajat toivat esille kolme seikkaa, jotka kaipaavat erityistä huomiota.

2.1. Pankkien väliset suuret riskikeskittymät eli suuret asiakasriskit

Komission näkemyksen mukaan pankkien väliset vastuut eivät ole riskittömiä, joten niitä olisi hoidettava varovaisesti. Komissio ehdottaa, että kaikki pankkien väliset vastuut rajattaisiin 25 prosenttiin omista varoista tai vaihtoehtoisesti 150 miljoonaan euroon sen mukaan, kumpi näistä määristä on suurempi.

2.2. Arvopaperistamiseen sovellettavat pääomavaatimukset

Kuulemista varten laadittu tausta-asiakirja sisälsi vaatimuksen siitä, että alullepanijoiden on säilytettävä itsellään tietty prosenttiosuus pääomasta, kun ne arvopaperistavat vastuuta. Kuulemisen perusteella ehdotetaan nyt, että alullepanijoiden ja järjestäjien on säilytettävä itsellään osuus riskeistä ja että sijoittajien on varmistettava, että tätä vaatimusta on noudatettu. Ottaen huomioon julkiseen lisäkuulemiseen saadut vastaukset komissio pitäytyy vaatimuksessaan, että originate to distribute -liiketoimintamallissa on todennettavasti osoitettava asianmukaista huolellisuutta ja kurinalaisuutta.

2.3. Valvontakollegiot

Tausta-asiakirjassa peräänkuulutettiin valvontakollegioiden perustamista kaikille useammassa kuin yhdessä maassa toimiville pankeille ja edellytettiin, että näihin kollegioihin kuuluvat valvojat keskustelisivat ja sopisivat erityisistä seikoista. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean (CEBS) välityksellä sovellettaisiin ei-sitovaa sovittelua, eikä kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion valvojien välistä vastuunjakoa muutettaisi.

Useimmat sidosryhmät pitivät eri syistä tätä ehdotusta huonona.

On olennaista, että kollegiot säilyttävät tehokkuutensa ja vaikuttavuutensa pankkiryhmittymien valvonnassa. Sen vuoksi komissio katsoo, että lisääntyneisiin tietovirtoihin olisi yhdistettävä mahdollinen päätös konsolidointiryhmän valvojalle osoitettavista kahdesta tärkeimmästä osatekijästä (pilari 2:n pääoma- ja ilmoitusvaatimukset).

2.4. Asiantuntemus

Vuosina 2005–2007 komissio esitti CEBS:lle useita lausuntopyyntöjä hybridipääomainstrumenteista ja suurista riskikeskittymistä. Hybridipääomainstrumenttien osalta CEBS teki ehdotuksen edellytyksistä, jotka kaikkien hybridi-instrumenttien olisi täytettävä, jotta ne laskettaisiin Tier 1 -pääomaan eli ensisijaisiin omiin varoihin EU:ssa. Suurten riskikeskittymien osalta CEBS teki ehdotuksia määritelmistä, suurista riskikeskittymiä koskevan järjestelmän soveltamisalasta, vastuurajoista ja vastuarvojen laskennasta. Esitetyt periaatteet on otettu pääpiirteissään huomioon. CEBS:n lausunnot on saatavilla seuraavasta verkko-osoitteesta:

<http://www.c-eps.org/Advice/advice.htm>

Komission yksiköt perustivat myös työryhmän, jonka jäsenet Euroopan pankkikomitea (EBC) nimitti ja joka vuosina 2007 ja 2008 kokoontui yhdeksänä päivänä. Euroopan pankkikomitea hyväksyi tämän ehdotusluonnoksen 20. kesäkuuta 2008 pidetyssä kokouksessaan.

3. VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Raportti vaikutustenarvioinnista on saatavilla seuraavalta verkkosivustolta:

http://ec.europa.eu/internal_market/bank/regcapital/index_en.htm#capitalrequire

Kaiken kaikkiaan on arvioitu yli 60:ta eri toimintavaihtoehtoa. Jäljempänä esitetystä yhteenvedossa kuvataan parhaiksi katsottuja toimintavaihtoehtoja kullakin vaikutustenarvioinnissa käsitellyllä kuudella alalla ja niiden oletettua vaikutusta keskeisiin sidosryhmiin.

3.1. Suuret riskikeskittymät

Muutettua rajoituksiin perustuvaa backstop-järjestelmää pidetään kaikkein tehokkaimpana, koska se on nimenomaisesti räätälöity korjaamaan nykyisessä järjestelmässä havaitut puutteet. Lisäksi tämän vaihtoehdon mukainen kustannusten ja hyötyjen jakautuminen sidosryhmien ryhmittymien kesken on johdonmukaisinta. Pankkialan hallinnollisen rasiitteen odotetaan kevenevän, kun järjestelmä yhdenmukaistuu ja mukautuu tiiviimmin vakavaraisuusjärjestelmään. Tietentyypiset sijoituspalveluyritykset jätetään järjestelmän soveltamisalan ulkopuolelle. Ennen kaikkea rahoitusjärjestelmän vakautta lisää varmuus siitä, että tietyn luottolaitoksen enimmäissaamia kolmansilta osapuolilta on rajoitettu.

3.2. Hybridipääomainstrumentit

Yhteisellä eurooppalaisella säännösketjällä puututtaisiin nykyisen tilanteen heikkouksiin helpottamalla jäsenvaltioiden ja alojen välistä lähentämistä, millä myötävaikutettaisiin tasapuolisempien toimintaedellytysten kehittämiseen yhtenäismarkkinoilla. Selkeän EU:n säännösten avulla parannetaan pääoman laatua alan toimijoiden ja valvonnan kannalta samalla kun sijoittajille tarjotaan lisää valinnanvaraa ja likviditeettiä.

3.3. Kotijäsenvaltioon ja vastaanottavaan jäsenvaltioon liittyvät kysymykset ja kriisinhallintajärjestelyt

Kollegiot, jotka koostuvat ryhmittymään kuuluvia eri jäsenvaltioissa olevia yrityksiä valvovista viranomaisista, puuttuvat mahdollisiin konflikteihin ja valvonnan päällekkäisyyteen. Tässä on apuna konsolidointiryhmän valvojan valtuuksien vahvistaminen. Kriisitilanteissa sidosryhmät hyötyvät lisääntyneestä valvontayhteistyöstä ja selkeämmästä vastuunjaosta. Sovittelumekanismilla varmistetaan konfliktienratkaisu, ja säännöllinen tietojenvaihto mahdollistaa vakavaraisuutta uhkaavien tilanteiden aikaisen havaitsemisen.

3.4. Tiettyjä pankkien välisten verkkojen vakavaraisuusvaatimuksia koskevat poikkeukset

On aiheellista säännönmukaistaa tilanne niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat täytäntöönpanneet direktiivin 2006/48/EY 3 artiklan mukaiset poikkeukset oikeusjärjestyksessään määräaikaisten jo päätyttyä. Muille jäsenvaltioille tämä saattaa tarjota sen mahdollisuuden, että sellaisiin pankkien välisiin verkkoihin EU:ssa, joiden varat ovat yli 311 miljardia ja jotka edustavat yli viittä miljoonaa jäsentä, voidaan soveltaa kyseisen artiklan mukaista valvontaa. Tällaiset verkot koostuvat yleensä osuustoiminnallisista pankeista, vaikkei 3 artikla koske yksinomaan niitä.

3.5. Yhteissijoitusyritysten kohtelu sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB) soveltaen

Jos standardoituihin riskipainoihin tehtäisiin kohdennetumpia korotuksia, yhteissijoitusyrityksessä oleviin saamiin voitaisiin soveltaa luotettavaa ja riskiherkkää vaihtoehtoista käsittelyä, jolloin riskipainojen prosenttikorotukset olisivat alhaisemmat hyvän luottoluokituksen saaneiden ja korkeammat heikomman luottoluokituksen saaneiden tai luokittelemattomien saamisten osalta.

3.6. Arvopaperistettujen omaisuserien pääomavaatimukset ja riskienhallinta

Originate to distribute -malliin liittyviin mahdollisiin eturistiriitoihin olisi puututtava varmistamalla, että luottoriskin siirron alullepanijat ja järjestäjät pitävät itsellään jonkinlaisen osuuden riskeistä, joihin ne ovat sitoutuneet. Tästä syystä sijoittajia vaaditaan varmistamaan, että alullepanijat ja järjestäjät säilyttävät itsellään merkittävän osan riskeistä, kuitenkin vähintään 5 prosenttia riskien kokonaisuudesta, siten että yhtä lailla niiden alullepanijoiden ja järjestäjien, joita säännellään vakavaraisuusdirektiiveillä kuin niiden, joita ei mainituilla direktiiveillä säännellä, on tosiasiallisesti pidettävä itsellään osa riskeistä. Vahvemman ja tiukemman arvopaperistamiskehityksen, mukaan lukien perusteellisempi harkinta, pitäisi tulevaisuudessa edistää vastuullisempaa sitoutumista, ja näin voitaisiin välttää niiden valtavien kustannusten kertautumista, joita on aiheutunut sijoittajille ja rahoituslaitoksille viimeisen puolestoista vuoden aikana.

4. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

Nykyisiä direktiivejä muuttava direktiivi on tarkoituksenmukaisin väline. Ehdotus perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 47 artiklan 2 kohtaan, joka muodostaa oikeusperustan rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden muodostamiseen tähtäävien yhteisön toimenpiteiden hyväksymiselle.

Perustamissopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa ehdotetun toimen tavoitteita, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla. Ehdotetuissa säännöksissä ei mennä pidemmälle kuin mikä on välttämätöntä tavoitteiden saavuttamiseksi.

Ainoastaan yhteisön lainsäädännöllä voidaan varmistaa, että useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimiviin luottolaitoksiin tai luottolaitosryhmiin sovelletaan samoja vakavaraisuusvalvonnan vaatimuksia, millä varmistetaan tasapuoliset kilpailuedellytykset, vältetään sääntöjen noudattamisesta aiheutuvia tarpeettomia kustannuksia rajatylittävässä toiminnoissa ja siten edistetään yhtenäismarkkinoiden yhdentymistä. Yhteisön toimilla myös varmistetaan rahoitusjärjestelmän huomattava vakaus.

Tällä ehdotuksella ei lisätä jäsenvaltioiden tai talouden toimijoiden hallinnollista rasitetta. Suuria riskikeskittymiä koskevaa järjestelmää päinvastoin yksinkertaistetaan ja ilmoitusvaatimuksia vähennetään. Hybridipääomainstrumenttien käsittelyn yhdenmukaistaminen johtaa myös yksinkertaistamiseen ja näin ollen useammassa kuin yhdessä maassa toimivien pankkien hallinnollisen rasitteen pienenemiseen.

5. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

6. EHDOTUKSEN YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS

6.1. Hybridipääoma (direktiivin 2006/48/EY 2 luvun 1 jakso)

Hybridipääomainstrumentit (hybridit) ovat arvopapereita, jotka sisältävät sekä oman että vieraan pääoman ominaisuuksia. Tällaisten instrumenttien liikkeeseenlaskun tarkoituksena on kattaa pankkien pääomatarpeet samalla kun houkuttaa sijoittajaluokkaa, joka on halukas ottamaan suuremman riskin kuin kiinteätuottoisissa (velka)tuotteissa ja joka myös odottaa suurempaa tuottoa. Tällaiset instrumentit suunnitellaan yleensä niin, että sääntelytarkoituksissa varmistetaan niiden luokittelu ensisijaisiin omiin varoihin.

EU:n tason lainsäädännön puuttuminen on johtanut EU:ssa erilaisiin hyväksyttävyysskriteereihin ja -rajoihin. Tämä johtaa epätasapuolisiin toimintamahdollisuuksiin ja sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöön pankkien toimiessa yhtenäismarkkinoilla, sillä kohtelussa jäsenvaltioiden välillä olevat erot vaikuttavat hybridipääomainstrumenttien liikkeeseenlaskukustannuksiin.

6.1.1. *Ero pankkien omien varojen ydinosaan ja pankkien ensisijaisiin omiin varoihin laskettavien hybridien välillä (direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a ja ca alakohta)*

Tähän mennessä ei ole luotu selkeää käsitteistöä kuvaamaan pankkien ensisijaisiin omiin varoihin (Tier 1 -pääomaan) laskettavia hybridi-instrumentteja. Koska direktiiviin sisällytettävä erityisinstrumenttien luettelo vanhentuisi nopeasti jatkuvan innovoinnin vuoksi, on laadittu periaatteet, joilla määritellään ensisijaisiin omiin varoihin laskettavat hybridit.

Pankkien ensisijaisiin omiin varoihin sisältyvä ydinpääoma sisältää kaikki instrumentit, joihin viitataan oman pääoman kansallisessa määritelmässä, jotka kattavat tappiot kokonaisuudessaan toimintaa keskeyttämättä ja jotka edustavat etuoikeudeltaan kaikkein huonoimmassa asemassa olevia saamia selvitystilassa. Ennen kaikkea näiden instrumenttien olisi oltava pankeille eräänlainen viimeinen voimavara sekä tavanomaisessa toiminnassa että selvitystilassa. Tavallisesti nämä instrumentit ovat kantaosakkeita ja vastaavaa ylikurssia, mutta yleisemmin ottaen ne ovat minkä tahansa tyyppisiä instrumentteja, jotka eivät anna etuoikeuksia tappiollisessa taloudellisessa tilanteessa.

On kuitenkin myös tämän soveltamisalan ulkopuolisia instrumentteja, kuten etuoikeutettuja osakkeita, jotka antavat etuoikeuksia osingonjaossa ja selvitystilassa ja jotka siis kuuluvat hybridien luokkaan.

6.1.2. *Hyväksyttävyysskriteerit (direktiivin 2006/48/EY 63 a artikla)*

Jotta hybridit luokiteltaisiin ensisijaisiin omiin varoihin, niiden on katettava tappioita, sallittava maksujen suorittamatta jättäminen huonoina aikoina, oltava etuoikeusasemaltaan erittäin huonoja selvitystilassa ja oltava koko ajan käytettävissä niin, ettei ole epäselvyyttä siitä, että hybridi voi tukea tallettajia ja muita velkojia huonoina aikoina. Nämä kriteerit hyväksyttiin G10-tasolla ja niistä ilmoitettiin lehdistötiedotteessa vuonna 1998 mutta niitä ei ole siirretty EU:n lainsäädäntöön. Hyväksyttävät instrumentit täyttävät pysyvyysskriteerin, jos ne ovat joko eräpäivättömiä tai niiden alkuperäinen maturiteetti on yli 30 vuotta. Ne voivat

kuitenkin olla vaadittaessa aiemmin maksettavia mutta ainoastaan liikkeeseenlaskijan aloitteesta ja valvontaviranomaisen suostumuksella ja jos ne korvataan samanlaatuisella pääomalla, jollei valvoja katso, että pääomaa on riittävästi. Valvojilla olisi myös oltava valtuudet keskeyttää eräpäivätytjen instrumenttien lunastaminen riippuen pankin vakavaraisuudesta.

Hyväksyttävien instrumenttien olisi myös mahdollistettava maksujen suorittamatta jättäminen tai kuolettaminen niin kauan kuin vähimmäispääomavaatimuksia noudatetaan. Hyväksyttävät instrumentit eivät saa olla kumulatiivisia, eli maksamattomat määrät olisi menetettävä eivätkä ne enää eräännyisi maksettaviksi. Vaihtoehtoinen luontoissuoritus olisi kuitenkin sallittava (esimerkiksi laskemalla liikkeeseen uusia osakkeita) valvojien asettamien tiukoin ehdoin (asianomaiset kustannukset tulevat osakkeenomistajien maksettaviksi omistusta laimentamalla).

Hyväksyttävien instrumenttien tulisi kattaa tappioita selvitystilassa mutta niiden olisi myös oltava laitoksen käytettävissä tappioiden kattamiseen toimintaa keskeyttämättä eivätkä ne saisi estää liikkeeseenlaskijan pääomapohjan vahvistamista. Näin ollen hybridien tulisi olla etuoikeusasemaltaan parempia ainoastaan tavanomaiseen osakepääomaan nähden ja huonompia pankin *toissijaisiin* omiin varoihin sisältyviin hybrideihin nähden.

6.1.3. Määrälliset rajoitukset (direktiivin 2006/48/EY 66 artikla)

Pankkien ja sijoituspalveluyritysten ei pitäisi huomattavassa määrin tukeutua hybridipääomainstrumentteihin 57 artiklan a alakohdassa lueteltujen ydinosaisten vahingoksi. Tätä varten komissio ehdottaa luokitusrajoja.

Luokituksen tärkein peruste (eli hybridien vaihdettavuus silloin kun siihen on tarvetta) tarjoaa kannustimen kehittää hybridejä, jotka parantavat pääoman laatua kriisitilanteissa (eli nostamalla ydinpääoman osuutta). Valvontaviranomaiset voivat väliaikaisesti luopua rajoista kriisitilanteissa.

Sellaisen luottolaitoksen, jolla ei ole kansallisen lainsäädännön mukaisia omistajia tai osakkeenomistajia, etuoikeusasemaltaan kaikkein huonoimpia instrumentteja, kuten joidenkin osuustoiminnallisten pankkien jäsenyystodistuksia, olisi kohdeltava kuin vaihdettavia hybridejä sikäli kuin asianomainen pääoma on maksettu kokonaan ja sijoittuu kaikkien muiden saamisten jälkeen.

6.1.4. Siirtymäsäännökset (direktiivin 2006/48/EY 154 artiklan 8 ja 9 kohta)

Komissio tunnustaa hybridien merkityksen huomattavana rahoituslähteenä ja tarpeen rajoittaa uuden sääntelyn vaikutusta. Tätä varten ehdotuksessa sallitaan se, että yritykset, jotka eivät täyty uusia määrällisiä rajoituksia, voivat mukautua vähitellen uusiin sääntöihin 30 vuoden aikana.

6.1.5. Tietojen antamista koskevat säännökset (direktiivin 2006/48/EY liitteessä XII olevan 2 osan 3 kohdan a ja b alakohta)

Sen jälkeen kun on vahvistettu kriteerit hybridipääomainstrumenttien luokitteluksi ensisijaisiin omiin varoihin, liitettä XII on muutettava vastaavasti. Nämä muutokset sisällytetään tähän ehdotukseen. Pankkien on annettava hybridejä koskevat erityistiedot, erityisesti niistä hybrideistä, jotka ovat hyväksyttäviä ainoastaan siirtymäkauden ajan.

6.2. Suuret riskikeskittymät

Vakavaraisuusdirektiivien nykyiset säännökset perustuvat siihen yleiseen olettamukseen, että pankit hajottavat asiakasriskinsä. Tästä huolimatta laitoksella voi silti olla vastuu, joka liittyy yhteen asiakkaaseen tai keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmään. Äärimmäisissä tilanteissa tämä voi johtaa koko saamisen tai sen osan menetykseen. Suuria riskikeskittymiä koskevan järjestelmän tarkoituksena on estää se, että jollekin laitokselle aiheutuisi suhteettoman suuria tappioita odottamattomasta tapahtumasta johtuvan yksittäisen asiakkaan (tai keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmän) maksukyvyttömyyden vuoksi. Tähän ongelmaan puuttumiseksi Euroopan komissio antoi suosituksen¹ vuonna 1987, jota seurasi direktiivi² vuonna 1992. Koska vakavaraisuusdirektiivien hyväksymisen yhteydessä tehtiin vain vähän suppeita muutoksia, suuria riskikeskittymiä koskevaa järjestelmää ei ole tarkistettu 16 vuoteen. Tämä huomioon ottaen direktiivin 2006/48/EY 119 artiklassa ja direktiivin 2006/49/EY 28 artiklan 3 kohdassa edellytetään Euroopan parlamentille ja neuvostolle esitettävää nykyisten säännösten syvällisempää tarkastelua, johon liitetään ”tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia”.

Vakavaraisuusdirektiivien nykyisissä säännöksissä on useita puutteita: alan toimijoille aiheutuvat korkeat kustannukset, mukaan lukien sääntöjen noudattamisesta tietyille sijoituspalveluyrityksille aiheutuvat tarpeettomat kustannukset, sekä selkeyden ja tasapuolisten toimintaedellytysten puute. Nykyisessä säännöstössä ei myöskään tehokkaasti puututa tietäntyyppisiin vastuisiin (esimerkiksi laitosvastuut) liittyvään markkinoiden vajavaiseen toimintaan, mikä merkitsee korkeampaa rasiitetta verovelvollisille ja pääoman tehottomuutta. Näihin heikkouksiin puututaan poistamalla kansallinen harkintavalta mahdollisuuksien mukaan, vapauttamalla tietäntyyppiset sijoituspalveluyritykset järjestelmästä, mukauttamalla sovelletut menetelmät lähemmäksi pääoman riittävyteen sovellettuja menetelmiä, parantamalla oikeusvarmuutta määritelmiä selkeyttämällä sekä mukauttamalla tietäntyyppisten vastuiden käsittelyä (esimerkiksi laitosvastuut).

6.2.1. Määritelmät (direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 45 kohta ja 106 artikla)

Direktiivin 4 artiklassa määriteltyjen keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden osalta valvontaviranomaiset ovat tähän mennessä keskittyneet yksinomaan kyseisten yksiköiden varoihin havaitakseen, onko jollakin yksiköllä jonkin toisen yksikön taloudellisista ongelmista johtuvia maksuvaikeuksia. Viimeaikainen markkinakehitys on osoittanut, että kaksi tai useampi yritys voivat olla taloudellisesti riippuvaisia (ja aiheuttaa huomattavia riskejä), koska niiden rahoitus tulee samasta välineestä. Tämän vuoksi tässä ehdotuksessa ei oteta pelkästään huomioon kahden yksikön liiketoiminnasta ja omaisuuseristä johtuvia riskejä vaan myös riskit, jotka johtuvat niiden veloista tai rahoituspuolelta.

6.2.2. Suuria riskikeskittymiä koskevan järjestelmän yksinkertaistaminen (direktiivin 2006/48/EY 2 luvun 5 jakso)

Direktiivin 110 artiklassa vahvistettuja ilmoitusvelvoitteita on yksinkertaistettu ja yhdenmukaistettu. Tämä on yksi alan toimijoille eniten tyytymättömyyttä nykyisessä järjestelmässä aiheuttaneista seikoista. Väli-ilmoituksia koskeva vaatimus on poistettu, ja

¹ Suositus 87/62/ETY luottolaitosten suurten riskikeskittymien valvonnasta ja tarkastamisesta.

² Direktiivi 92/121/ETY luottolaitosten suurten riskikeskittymien valvonnasta ja tarkastamisesta.

sisäisten luottoluokitusten menetelmää soveltavien laitosten on ilmoitettava 20 suurinta, ei vapautettua, vastuutaan konsolidoidulla tasolla.

Suurille riskikeskittymille on nykyisin vahvistettu monia rajoituksia. Rakennetta yksinkertaistetaan niin, että 111 artiklassa säädetään yhdestä ainoasta 25 prosentin suuruisesta rajoituksesta.

Direktiivin 113 artiklassa oleva vapautusluettelo on nykyisellään pitkä ja luo jäsenvaltioiden välille hankalia eroja sekä heikentää tasapuolisia toimintaedellytyksiä. Vapautuksista jäävät jäljelle ainoastaan saamiset valtioilta ja alue- ja paikallisviranomaisilta, vastuut, jotka ilmentävät osuustoiminnallisten pankkien tavanomaista luonnetta, ryhmittymän sisäiset vastuut, jos ne on vapautettu vakavaraisuusjärjestelmän nojalla, vastuut, jotka on suojattu jonkinlaisella vakuudella, ja vastuut, jotka perustuvat käyttämättömiin luottojärjestelyihin edellyttäen, että tosiasiallisesti käytetty luottojärjestely ei ylitä määrättyä rajaa.

Nykyisellään on käytössä eri laskenta- ja riskien vähentämismenetelmiä, mikä ei ole lisännyt niiden tulosten avoimuutta, joita rahoitusyritysten ja niiden valvojien on arvioitava. Direktiivin 114, 115 ja 117 artiklassa menetelmiä selvennetään ja mukautetaan mahdollisimman paljon niihin menetelmiin, joita sovelletaan omien varojen riittävyttä koskevaan järjestelmään. Jotta yrityksillä olisi enemmän joustovaraa, eri menetelmien soveltamisessa jäsenvaltioilla nykyisellään oleva harkintavalta on muutettu itse laitoksille tarjotuksi vaihtoehtoiksi.

6.2.3. Pankkien väliset vastuut (direktiivin 2006/48/EY 111 artikla)

Pankkien väliset vastuut muodostavat huomattavan riskin, koska pankit voivat joutua konkurssiin siitäkin huolimatta, että niitä säännellään. Yhden laitoksen konkurssi voi johtaa toisten laitosten konkurssisiin, mikä voi aiheuttaa koko alan kriisin. Tämän vuoksi pankkien väliset suuret riskikeskittymät vaativat hyvin varovaista hallinnointia. Koska joltakin laitokselta olevan saamisen aiheuttama huomattava tappio voi olla yhtä ankara kuin mistä tahansa muusta saamisesta aiheutuva tappio, komissio on tullut siihen tulokseen, ettei nykyinen järjestelmä, joka perustuu monimutkaiseen riskipainojen ja maturiteettien porrastamisen yhdistelmään, ei ole tarpeeksi harkitsevainen. Useiden mahdollisten sääntelyvaihtoehtojen kustannuksia ja hyötyjä tarkastelleen selvityksen tulosta pohdittuaan komissio on tätä taustaa vasten tullut siihen tulokseen, että pankkien välisiä vastuita kannattaa käsitellä kuin mitä tahansa muita vastuita niiden juoksu-ajasta riippumatta. Komissio on ottanut tietyt erityiskysymykset huomioon, sillä se sallii vaihtoehtoisen 150 miljoonan euron enimmäismäärän. Lisäksi se sallii poikkeukset, joita sovelletaan verkottuneisiin pankkeihin, tietyin edellytyksin säästöpankkeihin sekä selvitystoimiin liittyviin tietäntyyppiin vastuisiin.

6.2.4. Tiettyjä sijoituspalveluyrityksiä koskeva vapautus (direktiivin 2006/49/EY 28 artikla)

Sijoituspalveluyrityksille aiheutuu nykyisessä järjestelmässä sääntöjen noudattamisesta tarpeettomia kustannuksia vailla ilmeistä yhteiskunnallista hyötyä. Sen vuoksi ehdotetaan, että sijoituspalveluyritykset, joilla on rajoitettu toimilupa tai jotka harjoittavat rajoitettua toimintaa, vapautetaan direktiivissä 2006/49/EY vahvistetun suurien riskikeskittymien koskevan järjestelmän soveltamisesta.

6.3. Valvontajärjestelyt

6.3.1. Tietojenvaihto ja yhteistyö – direktiivin 2006/48/EY 40, 42 a, 42 b, 49 ja 50 artikla

Sujuva häiriintymätön monenkeskinen tietojenvaihto on kriisitilanteissa erityisen tärkeää. Tämän vuoksi ehdotetaan, että 42 a artiklassa parannetaan vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisten tiedonsaantioikeuksia järjestelmän kannalta merkityksellisten sivukonttoreiden osalta sekä 49 ja 50 artiklassa täsmennetään oikeuskehys tietojen toimittamiseksi valtiovarainministeriölle ja keskuspankeille.

Ehdotus sisältää järjestelmän kannalta merkityksellisten sivukonttoreiden määritelmän 42 a artiklassa. Merkityksellisten tietojen saanti helpottuisi, jos järjestelmän kannalta merkityksellisten sivukonttoreiden valvojat olisivat mukana valvontakollegioissa. Tästä osallistumisesta päättää konsolidointiryhmän valvoja keskusteltavista seikoista riippuen.

Koska 40 artiklan 3 kohdassa pyydetään viranomaisia ottamaan huomioon tekemiensä päätösten merkitys rahoitusjärjestelmän vakaudelle muissa jäsenvaltioissa, siinä esitetään Euroopan laajuinen ulottuvuus valvontapäätöksissä, millä tuetaan merkittävästi viranomaisten välistä yhteistyötä.

6.3.2. Valvontakollegiot – direktiivin 2006/48/EY 42 a, 129 ja 131 a (uusi) artikla

Ehdotettujen muutosten tarkoituksena on parantaa useammassa kuin yhdessä maassa toimivien pankkiryhmittymien valvonnan tehokkuutta ja vaikuttavuutta edellyttämällä seuraavia:

- valvontakollegioiden perustaminen helpottamaan konsolidointiryhmän valvojan ja vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisten tehtäviä;
- yhteinen päätös ryhmävalvonnan kahdesta keskeisestä valvontanäkökohdasta (pilari 2 ja ilmoitusveloitteet), kun lopullinen sananvalta on konsolidointiryhmän valvojilla. Tähän liitetään sovittelumenettely kiistatilanteita varten;
- ryhmittymän valvonnassa mukana olevien toimivaltaisten viranomaisten on jatkuvasti sovellettava ryhmittymän sisällä direktiivin mukaisia vakavaraisuusvaatimuksia.

Konsolidointiryhmän valvojien on tiedotettava Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitealle kollegioiden toiminnasta, jotta kollegioiden kesken voidaan kehittää johdonmukaisia lähestymistapoja. Kollegiot ovat myös tarpeen, jos valvojat valvovat useammassa kuin yhdessä maassa toimivia yrityksiä, joilla ei ole tytäryrityksiä muissa jäsenvaltioissa mutta joilla on niissä järjestelmän kannalta merkittäviä sivukonttoreita.

6.4. Tekniset muutokset

6.4.1. Keskuslaitokseen kuuluvia luottolaitoksia koskevat poikkeukset (direktiivin 2006/48/EY 3 artikla)

Ehdotetaan, että direktiivin 2006/48/EY 3 artiklasta poistetaan kyseisen artiklan soveltamista rajoittavat määräajat (15. joulukuuta 1977 ja 15. joulukuuta 1979). Uusien jäsenvaltioiden hiljattainen liittyminen unioniin on tuonut esille tarpeen saattaa kyseisessä artiklassa säädetyt poikkeukset kaikkien – ei ainoastaan EU:hun 30 vuotta sitten liittyneiden jäsenvaltioiden – ulottuville.

6.4.2. *Yhteissijoitusyrityksiin tehtäviä sijoituksia koskevat pääomavaatimukset (direktiivin 2006/48/EY 87 artikla)*

Luottolaitokset katsoivat, että yhteissijoitusyrityksiin, kuten sijoitusrahastoihin, tehtäviä sijoituksia koskevat pääomavaatimukset ovat liian tiukat, kun sovelletaan sisäisten luottoluokitusten menetelmää, silloin kun pankit eivät voi tai eivät halua antaa sisäistä luokitusta yhteissijoitusyrityksen saamiselle. Ehdotuksella lievennetään huomattavasti pääomavaatimuksia, jos sijoituspalveluyrityksen omaisuuserät eivät ole kovin riskialttiita, mutta säilytetään korkeat pääomavaatimukset, jos omaisuuserät ovat joko hyvin riskialttiita tai jos tosiasiallinen riski ei ole tiedossa. Näin myös ehkäistään sitä, että pankin taseessa piilotettaisiin tuntemattomia riskejä sijoituspalveluyrityksiin tehtävien sijoitusten taakse ilman riittäviä pääomavaatimuksia.

6.4.3. *Arvopaperistaminen (direktiivin 2006/48/EY uusi 122 a artikla)*

Originate to distribute -malliin liittyviin mahdollisiin eturistiriitoihin on puuttuttava varmistamalla, että entistä vaikeaselkoisempien luottoriskin siirtoinstrumenttien alullepanijat ja järjestäjät säilyttävät itsellään osan sijoittajille siirrettävästä riskistä. Tästä syystä sijoittajia olisi vaadittava varmistamaan, että alullepanijat ja järjestäjät säilyttävät itsellään merkittävän osan (vähintään 5 prosenttia) riskeistä niin, että yhtä lailla niiden alullepanijoiden ja järjestäjien, joita säännellään tällä direktiiveillä kuin niiden, joita ei sillä säännellä, on tosiasiallisesti pidettävä omissa nimissään osa riskeistä. Tätä vaatimusta olisi täydennettävä varmistamalla, että sijoittajilla on perusteellinen käsitys asiaan liittyvistä riskeistä ja ostokohteen monimutkaisista rakenteellisista tekijöistä. Jotta päätökset voisivat perustua tosiasioihin, sijoittajilla on oltava käytössään yksityiskohtaisia tietoja.

6.4.4. *Vastapuoliluottoriski (direktiivin 2006/48/EY liite III ja 150 artikla)*

Kyseisessä liitteessä vahvistetaan yksityiskohtaiset menetelmät, joilla lasketaan vastapuoliluottoriskin pääomavaatimukset. Ehdotetuilla teknisillä muutoksilla on tarkoitus poistaa ongelmia, joita on havaittu siirrettäessä vakavaraisuusdirektiivejä kansalliseen lainsäädäntöön. Muutoksilla ei muuteta liitteen sisältöä olennaisilta osiltaan vaan selkeytetään ja yksinkertaistetaan sen soveltamista.

Liitteen III tekniset muutokset olisi vastedes hyväksyttävä komiteamenettelyä noudattaen. Täytäntöönpanovaltuuksissa ei nykyisin nimenomaisesti viitata kyseiseen liitteeseen.

6.4.5. *Likviditeettiriski (direktiivin 2006/48/EY liitteet V ja XI)*

Markkinoiden nykyinen kuohunta on osoittanut, että likviditeetti on pankkialan toiminnan vakauden keskeinen tekijä.

Ehdotetuilla muutoksilla täytäntöönpannaan työ, jota Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea ja Baselin pankkivalvontakomitea ovat tehneet kehittääkseen järkevät periaatteet likviditeettiriskien hallinnalle. Liitteeseen V ehdotetut muutokset korostavat sitä, että laitoksen hallituksen on vahvistettava likviditeettiriskille tarkoituksenmukainen sietoraja. Liitteeseen XI ehdotetuilla muutoksilla pyritään varmistamaan pankeille asianmukainen kannustin saada parempi käsitys likviditeettiriskiprofiilistaan. Liitteessä edellytetään, että kansalliset valvojat auttavat yrityksiä tuntemaan likviditeettiriskiprofiilinsa paremmin, eikä siinä suljeta pois sitä mahdollisuutta, että jossain määrin turvaututtaisiin sisäisiin menetelmiin valvontatarkoituksissa.

Koska nämä muutokset ovat huomattavia, ne on aiheellista sisällyttää tähän ehdotukseen.

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY muuttamisesta keskuslaitoksiin kuuluvien pankkien, tiettyjen omien varojen erien, suurten riskikeskittymien, valvontajärjestelyjen ja kriisinhallinnan osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen³,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁴,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon⁵,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon⁶,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä⁷,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY⁸ 3 artiklassa annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus säätää sellaisten luottolaitosten erityisistä vakavaraisuusjärjestelmistä, jotka ovat kuuluneet 15 päivästä joulukuuta 1977 pysyvästi keskuslaitokseen, edellyttäen että kyseisistä järjestelmistä säädettiin kansallisessa lainsäädännössä viimeistään 15 päivänä joulukuuta 1979. Näiden määräaikojen vuoksi erityisesti ne jäsenvaltiot, jotka ovat liittyneet Euroopan unioniin vuonna 1980 tai sen jälkeen, eivät voi ottaa käyttöön tällaisia järjestelmiä samankaltaisia, niiden alueella myöhemmin perustettuja luottolaitosten yhteenliittymiä varten. Sen vuoksi on aiheellista poistaa 3 artiklassa vahvistetut määräajat, jotta varmistettaisiin tasavertaiset kilpailuolot eri jäsenvaltioiden luottolaitosten välillä. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean olisi annettava sitomattomat ohjeet valvontakäytäntöjen lähentämiseksi tältä osin.

³ EUVL C , , s. .

⁴ EUVL C , , s. .

⁵ EUVL C , , s. .

⁶ EUVL C , , s. .

⁷ EUVL C , , s. .

⁸ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

- (2) Hybridipääomainstrumentit ovat merkittävässä asemassa luottolaitosten jatkuvassa pääomanhallinnassa. Kyseisten instrumenttien avulla luottolaitokset voivat monipuolistaa pääomarakennettaan ja houkuttaa erilaisia sijoittajia. Baselin pankkivalvontakomitea hyväksyi 28 päivänä lokakuuta 1998 sopimuksen hyväksyttävyysskriteereistä ja rajoituksista, jotka koskevat tiettytyyppisten hybridipääomainstrumenttien sisällyttämistä luottolaitosten ensisijaisiin omiin varoihin.
- (3) Sen vuoksi on tärkeää vahvistaa kriteerit kyseisten pääomainstrumenttien luokitteluksi luottolaitosten ensisijaisiin omiin varoihin ja mukauttaa direktiivin 2006/48/EY säännökset kyseiseen sopimukseen. Direktiivin 2006/48/EY liitteen XII muutokset johtuvat suoraan kyseisten kriteereiden vahvistamisesta. Hyväksyttävyysskriteereiden olisi viitattava sellaisen luottolaitoksen, jolla ei ole kansallisen lainsäädännön mukaisia omistajia tai osakkeenomistajia, etuoikeusasemaltaan kaikkein huonoimpiin instrumentteihin, kuten osuustoiminnallisten pankkien tiettyihin jäsenyystodistuksiin, sikäli kuin asianomainen pääoma on maksettu kokonaan ja sijoittuu kaikkien muiden saamisten jälkeen.
- (4) On tarpeen säätää hybridipääomainstrumentteja koskevan uuden järjestelmän erityisistä siirtymäjärjestelyistä, jotta voidaan välttää markkinahäiriöt ja säilyttää omien varojen kokonaismäärät tietyllä tasolla.
- (5) Kriisinhallintaa koskevan yhteisön kehyksen tiukentamiseksi on olennaista, että toimivaltaiset viranomaiset yhteensovittavat toimensa muiden toimivaltaisten viranomaisten ja tarpeen mukaan keskuspankkien kanssa tehokkaasti. Valvontatoimet olisi yhteensovitettava tehokkaammin, jotta yhteisössä toimiluvan saaneiden emoyrityksenä toimivien luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa tehostettaisiin ja jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat paremmin huolehtia pankkiryhmittymien konsolidoidusta valvonnasta. Sen vuoksi olisi perustettava valvontakollegioita. Kollegioiden perustaminen ei saisi vaikuttaa toimivaltaisten viranomaisten direktiivin 2006/48/EY mukaisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin. Niiden perustamisen olisi tarjottava tehokkaamman yhteistyön väline, jonka turvin toimivaltaiset viranomaiset voivat päästä sopimukseen keskeisistä valvontatehtävistä. Kollegioiden olisi helpotettava jatkuvasta valvonnasta huolehtimista ja kriisitilanteiden hoitamista. Konsolidointiryhmän valvoja voi yhdessä kollegion muiden jäsenten kanssa päättää järjestää kokouksia tai toimintoja, jotka koskevat muuta kuin yleistä etua, minkä vuoksi osanottajaluetteloa voidaan järjeistää tarpeen mukaan.
- (6) Toimivaltaisten viranomaisten valtuuksissa olisi otettava huomioon yhteisönlaajuinen ulottuvuus. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sen vuoksi otettava huomioon tekemiensä päätösten merkitys rahoitusjärjestelmän vakaudelle kaikissa muissa jäsenvaltioissa.
- (7) Toimivaltaisten viranomaisten olisi pystyttävä osallistumaan kollegioihin, jotka on perustettu sellaisten luottolaitosten valvomiseksi, joiden emoyritys sijaitsee kolmannessa maassa. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean olisi tarpeen mukaan annettava sitomattomia ohjeita ja suosituksia lisätäkseen direktiivin 2006/48/EY mukaisten valvontakäytäntöjen lähentämistä.

- (8) Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten väliset tietovajeet saattavat osoittautua haitallisiksi vastaanottavan jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakaudelle. Vastaanottavien jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten tiedonsaantioikeuksia olisi sen vuoksi parannettava erityisesti, jos kyseessä ovat järjestelmän kannalta merkityksellisten sivukonttoreiden kriisi. Järjestelmän kannalta merkitykselliset sivukonttorit olisi tätä varten määriteltävä. Toimivaltaisten viranomaisten olisi toimitettava tiedot, jotka ovat olennaisia, jotta keskuspankit ja valtiovarainministeriöt voivat jatkaa tehtäviään rahoituskriisin aikana.
- (9) Vastuiden liiallinen keskittyminen yhteen asiakkaaseen tai keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmään voi johtaa sellaisten tappioiden mahdollisuuteen, joita ei voida hyväksyä. Tällaisen tilanteen voidaan katsoa olevan haitallinen luottolaitoksen vakavaraisuudelle. Luottolaitosten suurten riskikeskittymien valvonnan ja tarkastamisen olisi sen vuoksi oltava olennainen osa niiden valvontaa.
- (10) Suuria riskikeskittymiä koskeva nykyinen järjestelmä on peräisin vuodelta 1992. Sen vuoksi suuria riskikeskittymiä koskevia nykyisiä vaatimuksia, jotka vahvistetaan direktiivissä 2006/48/EY ja sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/49/EY⁹, olisi tarkistettava.
- (11) Koska sisämarkkinoilla toimivat luottolaitokset kilpailevat suoraan keskenään, luottolaitosten suurten riskikeskittymien valvontaa ja tarkastamista koskevia sääntöjä olisi edelleen yhdenmukaistettava. Jäsenvaltioiden vaihtoehtoja suurten riskikeskittymien suhteen olisi vähennettävä luottolaitosten hallinnollisen rasitteen vähentämiseksi.
- (12) Määriteltäessä keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmän olemassaoloa ja siten yhden ainoan riskin muodostavia saamia, on tärkeää ottaa huomioon myös ne riskit, jotka johtuvat huomattavasta yhteisestä rahoituslähteestä, jonka tarjoaa itse luottolaitos tai sijoituspalveluyritys, sen rahoitusryhmittymä tai siihen sidossuhteessa olevat osapuolet.
- (13) Vaikka on suotavaa, että vastuuarvon laskenta perustuu vähimmäispääomavaatimusta varten laadittuun vastuuarvoon, on aiheellista vahvistaa suurten riskikeskittymien valvontaa koskevat säännöt soveltamatta riskipainoja tai riskiryhmiä. Lisäksi todettakoon, että vakavaraisuusjärjestelmässä sovelletut luottoriskin vähentämistekniikat suunniteltiin olettaen, että luottoriski on hyvin hajautunut. Kun kyseessä ovat suuret riskikeskittymät ja näin ollen yhteen riskikohteeseen perustuva keskittymäriski, luottoriski ei ole hyvin hajautunut. Näiden tekniikoiden vaikutusten osalta olisi sen vuoksi varmistettava vakavaraisuusvaatimuksen täyttyminen. Tässä yhteydessä on tarpeen säätää luottosuojan tehokkaasta toteuttamisesta suurten riskikeskittymien ollessa kyseessä.
- (14) Koska luottolaitokselta tai sijoituspalveluyritykseltä olevan saamisen aiheuttama tappio voi olla yhtä ankara kuin mistä tahansa muusta saamisesta aiheutuva tappio, tällaisia saamia olisi kohdeltava kuin mitä tahansa muita saamia ja niistä olisi ilmoitettava samaan tapaan.

⁹ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.

- (15) On tärkeää poistaa epäsuhta, joka vallitsee lainoja vaihdantakelpoisiksi arvopapereiksi ja muiksi rahoitusinstrumenteiksi uudelleenjärjestelviin yritysten (alullepanijat) ja näihin arvopapereihin tai instrumentteihin sijoittavien yritysten (sijoittajat) etujen välillä. Sen vuoksi on tärkeää, että alullepanijat kantavat osan kyseisiin lainoihin liittyvistä riskeistä aiheutuvasta vastuusta. Erityisesti jos luottoriski siirretään arvopaperistamisella, sijoittajien olisi tehtävä päätöksensä vasta pohdittuaan asiaa perusteellisesti, mihin ne tarvitsevat riittävät arvopaperistamista koskevat tiedot.
- (16) Direktiivin 2006/48/EY liitettä III olisi mukautettava tiettyjen säännösten selkeyttämiseksi, jotta valvontakäytäntöjen lähentäminen tehostuu.
- (17) Viimeaikainen markkinakehitys on korostanut, että likvideettiriskien hallinta on luottolaitosten toiminnan vakauden keskeinen tekijä. Direktiivin 2006/48/EY liitteessä V ja XI vahvistettuja kriteerejä olisi tiukennettava, jotta kyseiset määräykset voitaisiin mukauttaa Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean ja Baselin pankkivalvontakomitean tekemään työhön.
- (18) Direktiivin 2006/48/EY täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY¹⁰ mukaisesti.
- (19) Komissiolle olisi erityisesti annettava valtuudet muuttaa direktiivin 2006/48/EY liitettä III rahoitusmarkkinoilla tai yhteisön lainsäädännön huomioon ottavissa tilinpäätösstandardeissa tai -vaatimuksissa tapahtuvan kehityksen taikka valvontakäytäntöjen lähentämisen huomioon ottamiseksi, sekä muuttaa mainitun direktiivin 111 artiklan 1 kohdassa täsmennettyjä prosenttiosuuksia rahoitusmarkkinoilla tapahtuvan kehityksen huomioon ottamiseksi. Koska nämä toimenpiteet ovat yleisluonteisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa direktiivin 2006/48/EY muita kuin keskeisiä osia, niistä olisi päätettävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (20) Koska ehdotetun toiminnan tavoitetta eli luottolaitosten liiketoiminnan aloittamista ja sen harjoittamista sekä luottolaitosten vakavaraisuuden valvontaa koskevien sääntöjen vahvistamista, joka edellyttää useiden jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksiin tällä hetkellä sisältyvien lukuisten erilaisten sääntöjen yhdenmukaistamista, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (21) Sen vuoksi direktiivejä 2006/48/EY ja 2006/49/EY olisi muutettava,

¹⁰ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2006/48/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2006/48/EY seuraavasti:

1. Muutetaan 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) Korvataan ensimmäisen alakohdan johdantolause seuraavasti:

”Yksi tai useampi luottolaitos, joka sijaitsee samassa jäsenvaltiossa ja kuuluu pysyvästi niitä valvovaan ja samaan jäsenvaltioon sijoittautuneeseen keskuslaitokseen, voidaan vapauttaa 7 artiklan ja 11 artiklan 1 kohdan edellytyksistä, jos kansallisessa lainsäädännössä on säädetty, että”.

b) Poistetaan toinen ja kolmas alakohta.

2. Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 6 kohta seuraavasti:

”(6) ’laitoksella’ tarkoitetaan V osaston 2 luvun 2, 3 ja 5 jaksossa direktiivin 2006/49/EY 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määriteltyjä laitoksia”.

b) Korvataan 45 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) kahta tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jotka eivät harjoita toisiinsa nähden mitään määräysvaltaa a alakohdan mukaisesti, mutta joita on pidettävä riskin kannalta kokonaisuutena sen vuoksi, että niiden välillä on sellainen sidossuhde, että on todennäköistä, että jos yhdellä niistä on taloudellisia ongelmia, erityisesti rahoitus- tai maksuvaikeuksia, niin yhdellä tai kaikilla muilla on todennäköisesti rahoitus- tai maksuvaikeuksia”.

c) Lisätään 48 kohta seuraavasti:

”(48) ’konsolidointiryhmän valvojalla’ tarkoitetaan toimivaltaista viranomaista, joka vastaa Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivien luottolaitosten ja Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden määräysvaltaan kuuluvien luottolaitosten konsolidoidusta valvonnasta”.

3. Lisätään 40 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon tekemiensä päätösten mahdollinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen kaikissa muissa asianomaisissa jäsenvaltioissa ja erityisesti kriisitilanteissa”.

4. Lisätään 42 a artikla seuraavasti:

”42 a artikla

1. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää konsolidointiryhmän valvojalta, kun 129 artiklan 1 kohtaa sovelletaan, tai kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, että luottolaitoksen sivukonttori katsottaisiin järjestelmän kannalta merkitykselliseksi.

Pyynnössä on esitettävä perusteet sivukonttorin katsomiseksi järjestelmän kannalta merkittäväksi erityisesti seuraavilta osin:

- a) ylittääkö luottolaitoksen sivukonttorin markkinaosuus talletuksilla mitattuna 2 prosenttia vastaanottavassa jäsenvaltiossa;
- b) luottolaitoksen toiminnan keskeyttämisen tai lopettamisen todennäköinen vaikutus vastaanottavan jäsenvaltion maksu- ja selvitysjärjestelmiin;
- c) sivukonttorin koko ja merkitys asiakasmäärällä mitattuna vastaanottavan jäsenvaltion pankki- tai rahoitusjärjestelmässä.

Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten sekä konsolidointiryhmän valvojan, kun 129 artiklan 1 kohtaa sovelletaan, on tehtävä kaikkensa, jotta voidaan saavuttaa yhteinen päätös sivukonttoreiden nimeämisestä järjestelmän kannalta merkittäviksi.

Jos yhteistä päätöstä ei saavuteta kahden kuukauden kuluessa ensimmäisen alakohdan mukaisen pyynnön vastaanottamisesta, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä oma päätöksensä sivukonttorilla järjestelmän kannalta olevasta merkityksestä seuraavien kahden kuukauden kuluessa. Päätöstä tehdessään niiden on otettava huomioon konsolidointiryhmän valvojan tai kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten mahdolliset näkökannat ja varaukset.

Kolmannessa ja neljännessä alakohdassa tarkoitetut päätökset on ilmoitettava asiakirjassa, joka sisältää täsmällisesti perustellun päätöksen ja toimitetaan asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille, jota on pidettävä lopullisena ja jota asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava.

Jonkin sivukonttorin nimeäminen järjestelmän kannalta merkitykselliseksi ei vaikuta tämän direktiivin mukaisiin toimivaltaisten viranomaisten oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

2. Jos sivukonttorin merkityksellisyys järjestelmän kannalta todetaan, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille 132 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetut tiedot ja suoritettava 129 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut tehtävät yhteistyössä kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

Jos kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tietoon tulee 130 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kriisitilanne jossakin luottolaitoksessa, sen on mahdollisimman pian varoitettava 49 artiklan neljännessä kohdassa ja 50 artiklassa tarkoitettuja viranomaisia.

3. Jos 131 a artiklaa ei sovelleta, sellaista luottolaitosta, jolla on järjestelmän kannalta merkityksellisiä sivukonttoreita muissa jäsenvaltioissa, valvovien toimivaltaisten viranomaisten on perustettava valvontakollegio ja johdettava sitä helpottaakseen 42 artiklan ja tämän artiklan 2 kohdan mukaista yhteistyötä. Kollegion perustamisen ja toiminnan on perustuttava kirjallisiin järjestelyihin, jotka kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat kuultuaan asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia.”.

5. Lisätään 42 b artikla seuraavasti:

”42 b artikla

1. Tehtäviään hoitaessaan toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon valvontavälineiden ja -käytäntöjen lähentäminen tämän direktiivin nojalla annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten soveltamisessa. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean toimintaan ja ottavat huomioon sen sitomattomat ohjeet ja suositukset.

2. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on esitettävä neuvostolle, Euroopan parlamentille ja Euroopan komissiolle kertomus valvonnan lähentämisessä tapahtuneesta edistyksestä joka kolmas vuosi 31 päivästä joulukuuta 2010 alkaen.”.

6. Muutetaan 49 artikla seuraavasti:

a) Korvataan ensimmäisen kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) keskuspankeille ja rahapoliittisina viranomaisina samanlaisesta tehtävästä vastaaville muille toimielimille, kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä niille kuuluvien lakisääteisten tehtävien hoitamisessa, mukaan lukien rahapolitiikan hoitaminen, maksu- ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien valvonta ja rahoitusjärjestelmän vakauden turvaaminen; ja”.

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”Jäljempänä 130 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa kriisitilanteessa jäsenvaltioiden on sallittava se, että toimivaltaiset viranomaiset toimittavat tietoja yhteisössä sijaitseville keskuspankeille, kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä niille kuuluvien lakisääteisten tehtävien hoitamisessa, mukaan lukien rahapolitiikan hoitaminen, maksu- ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien valvonta ja rahoitusjärjestelmän vakauden turvaaminen.”.

7. Lisätään 50 artiklaan kohta seuraavasti:

”Jäljempänä 130 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa kriisitilanteessa jäsenvaltioiden on sallittava se, että toimivaltaiset viranomaiset antavat tietoja ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille laitoksille kaikissa asianomaisissa jäsenvaltioissa.”.

8. Muutetaan 57 artikla seuraavasti:

a) Korvataan a alakohta seuraavasti:

- ”a) direktiivin 86/635/ETY 22 artiklan mukainen pääoma siinä määrin kuin se on maksettu, sekä ylikurssitilillä olevat varat, kun pääoma kattaa tappiot kokonaisuudessaan toimintaa keskeyttämättä ja sijoittuu konkurssissa tai selvitystilassa kaikkien muiden saamisten jälkeen;”.
- b) Lisätään ca alakohta seuraavasti:
- ”ca) muut kuin a alakohdassa tarkoitetut instrumentit, jotka täyttävät 63 artiklan 2 kohdan a, c, d ja e alakohdassa ja 63 a artiklassa vahvistetut edellytykset;”.
9. Korvataan 61 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:
- ”Edellä 57 artiklan a–h alakohdassa määriteltyyn omien varojen käsitteeseen sisältyvät kaikki sallitut erät ja näiden määrät. Jäsenvaltiot voivat päättää kyseisten erien käytöstä ja muiden kuin 57 artiklan i–r alakohdassa lueteltujen erien vähentämisestä.”.
10. Lisätään 63 artiklaan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:
- ”Edellä 57 artiklan ca alakohdassa tarkoitettujen instrumenttien on täytettävä tämän artiklan a, c, d ja e alakohdassa vahvistetut edellytykset.”.
11. Lisätään 63 a artikla seuraavasti:

”63 a artikla

”1. Edellä 57 artiklan ca alakohdassa tarkoitettujen instrumenttien on täytettävä tämän artiklan 2–5 kohdassa vahvistetut edellytykset.

2. Instrumenttien on oltava eräpäivättömiä tai niiden alkuperäisen maturiteetin on oltava vähintään 30 vuotta. Kyseiset instrumentit voivat sisältää yhden tai useamman yksinomaan liikkeeseenlaskijan harkintavaltaa perustuvan osto-option, mutta ne saa lunastaa vasta viiden vuoden kuluttua liikkeeseenlaskupäivästä. Jos eräpäivättömiä instrumentteja koskevissa lakisääteisissä tai sopimukseen perustuvissa määräyksissä määrätään toimivaltaisten viranomaisten määrittämästä luottolaitokselle tarjotusta kohtuullisesta kannustimesta takaisinlunastamiseen, tällainen kannustin voi toteutua vasta 10 vuoden kuluttua liikkeeseenlaskupäivästä.

Eräpäivätyt ja eräpäiväämättömät instrumentit voidaan ostaa takaisin tai lunastaa ainoastaan toimivaltaisten viranomaisten etukäteissuostumuksella. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää luvan edellyttäen, että pyyntö tehdään luottolaitoksen aloitteesta ja ettei luottolaitoksen rahoitus- tai vakavaraisuusedellytyksiin kohdistu aiheettomia vaikutuksia. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitoksia korvaamaan instrumentin 57 artiklan ca alakohdassa tarkoitetuilla saman- tai parempilaatuisilla erillä.

Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava eräpäivätyjen instrumenttien lunastuksen keskeyttämistä, jos luottolaitos ei täytä 75 artiklassa vahvistettuja pääomavaatimuksia.

Toimivaltainen viranomainen voi myöntää milloin tahansa luvan eräpäivätyjen tai eräpäiväämättömien instrumenttien varhaiseen lunastukseen, jos verotuskohtelussa tai sääntelyyn pohjautuvassa luokituksessa tapahtuu muutos, joka ei ollut ennakoitavissa liikkeeseenlaskupäivänä.

3. Instrumenttia koskevien lakisääteisten tai sopimukseen perustuvien määräysten on mahdollistettava se, että luottolaitos peruuttaa tarvittaessa koron- tai osingonmaksun rajoittamattomaksi ajaksi kumuloitumattomalta perustalta.

Luottolaitoksen on kuitenkin peruttava tällaiset maksut, jos se ei täytä 75 artiklassa vahvistettuja pääomavaatimuksia.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia tällaisten maksujen peruuttamista luottolaitoksen rahoitus- tai vakavaraisuustilanteen perusteella. Tällainen peruuttaminen ei vaikuta luottolaitoksen oikeuteen korvata koron- tai osingonmaksu maksuna, joka suoritetaan 57 artiklan a alakohdassa tarkoitetun instrumentin muodossa, edellyttäen että tällainen mekanismi mahdollistaa sen, että luottolaitos säilyttää taloudelliset resurssinsa. Tällaiseen korvaamiseen voidaan soveltaa toimivaltaisten viranomaisten vahvistamia erityisedellytyksiä.

4. Instrumenttia koskevissa lakisääteisissä tai sopimukseen perustuvissa määräyksissä on määrättävä, että pääoma, maksamaton korko tai osinko on käytettävissä tappioiden kattamiseen eikä saa estää luottolaitoksen pääomapohjan vahvistamista.

5. Jos luottolaitos joutuu konkurssiin tai selvitystilaan, instrumenttien on sijoitettava 63 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erien jälkeen.

6. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on laadittava ohjeet 1 kohdassa tarkoitettuja instrumentteja koskevien valvontakäytäntöjen lähentämiseksi, ja sen on seurattava niiden soveltamista. Komissio tarkastelee viimeistään tammikuussa 2012 tämän artiklan soveltamista ja antaa asiasta kertomuksen parlamentille ja neuvostolle.”.

12. Korvataan 65 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) kaikkia direktiivin 83/349/ETY 21 artiklassa tarkoitettuja vähemmistöosuuksia, kun käytetään globaali-integraatiomenetelmää. Edellä 57 artiklan ca alakohdassa tarkoitettujen mahdollisten instrumenttien, jotka johtavat vähemmistöosakkuuksiin, on täytettävä 63 a artiklassa, 66 artiklassa ja 63 artiklan 2 kohdan a, c, d ja e alakohdassa vahvistetut edellytykset.”.

13. Muutetaan 66 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Edellä 57 artiklan d–h alakohdassa tarkoitettuihin eriin sovelletaan seuraavia rajoituksia:

a) 57 artiklan d–h alakohdan erien kokonaismäärä saa olla enintään 100 prosenttia kyseisen artiklan a–ca alakohdan erien yhteenlasketusta summasta, josta on vähennetty kyseisen artiklan i, j ja k alakohdan erät; ja

- b) 57 artiklan g–h alakohdan erien kokonaismäärä saa olla enintään 50 prosenttia kyseisen artiklan a–ca alakohdan erien yhteenlasketusta summasta, josta on vähennetty kyseisen artiklan i, j ja k alakohdan erät.”.

- b) Lisätään 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, 57 artiklan ca alakohdan erien kokonaismäärään sovelletaan seuraavia rajoituksia:

- a) instrumenttien, jotka on kriisitilanteessa muutettava 57 artiklan a alakohdassa tarkoitetuksi eriksi ennalta määritellyissä rajoissa, ja pääoman, joka on maksettu kokonaan, joka kattaa tappiot kokonaisuudessaan toimintaa keskeyttämättä ja joka sijoittuu konkurssissa tai selvitystilassa kaikkien muiden velkojien saamisten jälkeen, kokonaismäärä saa olla enintään 50 prosenttia 57 artiklan a–ca alakohdan erien yhteenlasketusta summasta, josta on vähennetty kyseisen artiklan i, j ja k alakohdan erät;
- b) tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa rajassa kaikki muut instrumentit saavat olla enintään 35 prosenttia 57 artiklan a–ca alakohdan erien yhteenlasketusta summasta, josta on vähennetty kyseisen artiklan i, j ja k alakohdan erät;
- c) tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa rajoissa eräpäivätyt instrumentit ja muut mahdolliset instrumentit, joita koskevissa lakisääteisissä tai sopimukseen perustuvissa määräyksissä määrätään luottolaitokselle tarjottavasta kannustimesta takaisinlunastukseen, saavat olla enintään 15 prosenttia 57 artiklan a–ca alakohdan erien yhteenlasketusta summasta, josta on vähennetty kyseisen artiklan i, j ja k alakohdan erät;
- d) niiden erien määrään, joka ylittää a, b ja c alakohdassa vahvistetut rajat, sovelletaan 1 kohdassa vahvistettua rajaa.”.

- c) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 57 artiklan l–r alakohdan erien kokonaismäärä on vähennettävä puoliksi kyseisen artiklan a–ca alakohdan erien kokonaismäärästä, josta on vähennetty i, j ja k alakohdan erät, ja puoliksi kyseisen artiklan d–h alakohdan erien kokonaismäärästä sen jälkeen, kun tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä rajoituksia on sovellettu. Jos puolet 57 artiklan l–r alakohdan erien kokonaismäärästä ylittää kyseisen artiklan d–h alakohdan erien kokonaismäärän, ylijäävä osa vähennetään kyseisen artiklan a–ca alakohdan erien kokonaismäärästä, josta on vähennetty i, j ja k alakohdan erät. Edellä 57 artiklan r alakohdassa tarkoitettuja eriä ei vähennetä, jos ne on sisällytetty 75 artiklaa sovellettaessa laskettuun riskipainotettujen saamisten yhteismäärään liitteessä IX olevassa 4 osassa tarkoitettulla tavalla.”.

- d) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luottolaitoksille luvan ylittää 1 ja 1 a kohdassa mainitut rajoitukset väliaikaisesti kriisitilanteissa.”.

14. Muutetaan 87 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 11 kohta seuraavasti:

”11. Jos yhteissijoitusyrityksessä olevat saamiset täyttävät liitteessä VI olevan 1 osan 77 ja 78 kohdan kriteerit ja luottolaitoksella on tiedot kaikista yhteissijoitusyrityksen suojattavista vastuista tai osasta niitä, luottolaitoksen on otettava nämä vastuut huomioon laskiessaan riskipainotettujen saamisten yhteismäärää ja odotetun tappion määrää tässä alajaksossa säädettyjen menetelmien mukaan. Jäljempänä olevaa 12 kohtaa sovelletaan siihen osaan yhteissijoitusyrityksen suojattavista vastuista, josta luottolaitoksella ei ole tietoja ja josta sillä ei kohtuudella voida olettaa olevan tietoja.

Jos luottolaitos ei täytä edellytyksiä tässä alajaksossa säädettyjen menetelmien soveltamiseksi kaikkien yhteissijoitusyrityksen suojattavien vastuiden tai niiden osien osalta, riskipainotettujen saamisten yhteismäärä ja odotetun tappion määrä on laskettava seuraavien menetelmien mukaan:

- a) edellä 86 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään kuuluviin vastuisiin sovelletaan liitteessä VII olevan 1 osan 19, 20 ja 21 kohdan mukaista menetelmää;
- b) kaikkiin muihin suojattaviin vastuisiin sovelletaan 78–83 artiklassa säädettyä menetelmää seuraavin muutoksin:
 - i) vastuiden, joihin sovelletaan luokittelemattomien vastuiden erityistä riskipainoa tai tietyn vastuuryhmän korkeinta luottoluokkaa, riskipaino kerrotaan kertoimella 2, mutta se ei voi ylittää 1 250:tä prosenttia;
 - ii) kaikkien muiden vastuiden riskipaino kerrotaan kertoimella 1,1 ja vähimmäismäärä on 5 prosenttia.

Jos luottolaitos ei a alakohdan soveltamiseksi pysty erottamaan pääomasijoituksiin, pörssissä noteerattuihin oman pääoman ehtoihin sijoituksiin ja muihin oman pääoman ehtoihin sijoituksiin liittyviä vastuita toisistaan, se on käsiteltävä kyseisiä vastuita kuten muita oman pääoman ehtoisia vastuita. Jos nämä vastuut yhdessä luottolaitoksella tässä vastuuryhmässä olevien välittömien vastuiden kanssa eivät ole merkittäviä 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla, kyseisen artiklan 1 kohtaa voidaan soveltaa toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella.”.

b) Korvataan 12 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Edellä ensimmäisessä alakohdassa kuvailun menetelmän vaihtoehtona luottolaitokset voivat laskea itse tai antaa kolmannen tehtäväksi laskea ja ilmoittaa – edellyttäen, että laskelmien ja raportoinnin oikeellisuus on asianmukaisesti varmistettu – keskimääräisen riskipainotettujen saamisten yhteismäärän, joka perustuu yhteissijoitusyrityksen suojattaviin vastuisiin ja joka lasketaan 11 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen menetelmien mukaisesti.”.

15. Korvataan 89 artiklan d alakohdassa johdantolause seuraavasti:

”d) jäsenvaltioiden keskus-, alue- ja paikallishallintoon ja hallintoelimiin liittyviin vastuisiin seuraavin edellytyksin:”.

16. Muutetaan 106 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Vastuusiin ei saa sisältyä mitään seuraavista

- a) kun on kyse valuuttakauppaan liittyvistä tapahtumista, vastuut, jotka muodostuvat tavallisesti maksuselvittelyn aikana 48 tunnin kuluessa maksusta;
- b) kun on kyse arvopapereiden ostoa tai myyntiä koskevista maksutapahtumista, vastuut, jotka muodostuvat tavallisesti selvitysjärjestelyjen aikana viiden työpäivän kuluessa maksusta tai arvopapereiden luovuttamisesta, jos tämä on aikaisemmin; tai
- c) kun on kyse asiakkaille tarjotuista maksujen välityspalveluista tai arvopapereiden selvityspalveluista, rahoituksen myöhästymisen ja muut asiakkaan toiminnasta aiheutuvat vastuut, jotka eivät kestä seuraavaa pankkipäivää pidempään.”.

b) Lisätään 3 kohta seuraavasti:

”3. Kun kyseessä ovat 79 artiklan 1 kohdan m, o ja p alakohdassa tarkoitetut vastuut ja kun vastuu johtuu suojattavasta omaisuuserästä, luottolaitoksen on keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmän olemassaolon määrittämiseksi arvioitava järjestelmää ja sen suojattavia vastuuta. Tässä tarkoituksessa luottolaitoksen on arvioitava transaktiorakenteen taloudellinen sisältö ja rakenteelle ominaiset riskit.”

17. Korvataan 107 artikla seuraavasti:

”107 artikla

Laskettaessa vastuiden arvoa tämän jakson soveltamiseksi ’luottolaitoksella’ tarkoitetaan myös jokaista yksityistä tai julkista yritystä, mukaan lukien sen sivukonttorit, joka täyttää luottolaitoksen määritelmän ja joka on saanut toimiluvan kolmannessa maassa.”.

18. Korvataan 110 artikla seuraavasti:

”110 artikla

1. Luottolaitoksen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot kaikista suurista riskikeskittymistä, mukaan lukien 111 artiklan 1 kohdan soveltamisesta vapautetut suuret riskikeskittymät:

- a) sellaisen asiakkaan tai keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmän tunnistetiedot, jonka osalta luottolaitoksella on suuri riskikeskittymä;
- b) vastuuarvo – mahdollisimman suurissa määrin – ennen kuin huomioon on otettu luottoriskin vähentäminen;

- c) mahdollisesti käytetyn vastikkeellisen tai takauksen luonteisen luottosuojan tyyppi;
- d) vastuuarvo sen jälkeen kun huomioon on otettu 111 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi laskettu luottoriskin vähentäminen.

Jos luottolaitokseen sovelletaan 84–89 artiklaa, toimivaltaisten viranomaisten käyttöön on annettava luottolaitoksen 20 suurinta riskikeskittymää konsolidoidulla tasolla, lukuun ottamatta suuria riskikeskittymiä, jotka on vapautettu 111 artikla 1 kohdan soveltamisesta.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että ilmoitukset on tehtävä vähintään kahdesti vuodessa.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että luottolaitokset analysoivat mahdollisimman kattavasti vastuunsa vakuuden liikkeeseenlaskijoille ja takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajille mahdollisten keskittymien varalta ja toteuttavat tarvittaessa toimia tai ilmoittavat merkittävistä löydöistä toimivaltaiselle viranomaiselle.”.

19. Muutetaan 111 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Sen jälkeen kun huomioon on otettu 112–117 artiklan mukainen luottoriskin vähentäminen, luottolaitoksen vastuu, joka liittyy johonkin asiakkaaseen tai keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmään, ei saa ylittää arvoltaan 25:tä prosenttia luottolaitoksen omista varoista.

Jos asiakas on laitos tai jos keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmään kuuluu yksi tai useampi laitos, tämä arvo ei saa ylittää 25:tä prosenttia luottolaitoksen omista varoista tai 150:tä miljoonaa euroa sen mukaan, kumpi näistä määristä on suurempi, edellyttäen että kaikkiin sidossuhteessa oleviin asiakkaisiin, jotka eivät ole laitoksia, liittyvien vastuuarvojen summa – sen jälkeen kun huomioon on otettu 112–117 artiklan mukainen luottoriskin vähentäminen – on enintään 25 prosenttia luottolaitoksen omista varoista.

Jäsenvaltiot voivat asettaa rajan, joka on alle 150 miljoonaa euroa, ja niiden on ilmoitettava siitä komissiolle.”.

b) Poistetaan 2 ja 3 kohta.

c) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Luottolaitoksen on koko ajan noudatettava 1 kohdassa säädettyä rajoitusta. Jos vastuut ylittävät kuitenkin poikkeuksellisesti tämän rajoituksen, vastuuarvosta on ilmoitettava viipymättä toimivaltaisille viranomaisille, jotka voivat perustelluissa tapauksissa myöntää luottolaitoksille määräajan, jossa luottolaitoksen on ryhdyttävä noudattamaan rajoitusta.”.

20. Muutetaan 112 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jollei 3 kohdasta muuta johdu, jos vastikkeellinen tai takauksen luonteinen luottosuoja on hyväksytty 113–117 artiklan nojalla, edellytyksenä on, että 90–93 artiklassa asetetut hyväksymisperusteet ja muut vähimmäisvaatimukset täytetään.”.

b) Lisätään 4 kohta seuraavasti:

”4. Tämän jakson soveltamiseksi luottolaitoksen ei pidä ottaa huomioon liitteessä VIII olevan 1 osan 20, 21 ja 22 kohtaa, jollei tätä sallita 115 artiklan nojalla.”.

21. Muutetaan 113 artikla seuraavasti:

a) Poistetaan 1 ja 2 kohta.

b) Muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) Korvataan johdantolause seuraavasti:

”3. Seuraavat vastuut vapautetaan 111 artiklan 1 kohdan soveltamisesta:”.

ii) Korvataan e ja f alakohta seuraavasti:

”e) varat, jotka ovat sellaisia saamia jäsenvaltioiden alue- ja paikallisviranomaisilta, joihin sovellettaisiin nollariskipainoa 78–83 artiklan nojalla, ja muut näihin viranomaisiin liittyvät tai niiden takaamat vastuut, joihin liittyviin saamiin sovellettaisiin nollariskipainoa 78–83 artiklan nojalla;

f) vastuut, jotka liittyvät 80 artiklan 7 tai 8 kohdassa tarkoitettuihin vastapuoliin, jos niihin sovellettaisiin nollariskipainoa 78–83 artiklan nojalla; vastuita, jotka eivät täytä näitä kriteereitä, pidetään saamisina kolmansilta osapuolilta riippumatta siitä, onko vastuut vapautettu 111 artiklan 1 kohdan soveltamisesta:”.

iii) Korvataan i alakohta seuraavasti:

”i) käyttämättömiin luottojärjestelyihin perustuvat vastuut, jotka luokitellaan liitteessä II tarkoitetuiksi taseen ulkopuolisiksi eriksi, joiden riski on alhainen, edellyttäen, että asiakkaan tai keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmän kanssa tehdyn sopimuksen mukaan järjestelyä voidaan käyttää vain sillä edellytyksellä, että on tarkistettu, ettei se aiheuta 111 artiklan 1 kohdan mukaisen rajoituksen ylitystä.”.

iv) Poistetaan j–t alakohta.

c) Poistetaan kolmas, neljäs ja viides alakohta.

d) Lisätään 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltiot voivat antaa täyden tai osittaisen vapautuksen 111 artiklan 1 kohdan soveltamisesta, kun kyse on seuraavista vastuista:

- a) liitteessä VI olevan 1 osan 68, 69 ja 70 kohdan soveltamisalaan kuuluvat katetut joukkolainat;
- b) varat, jotka ovat sellaisia saamisia jäsenvaltioiden alue- ja paikallisviranomaisilta, joihin sovellettaisiin 20 prosentin riskipainoa 78–83 artiklan nojalla, ja muut näihin viranomaisiin liittyvät tai niiden takaamat vastuut, joihin liittyviin saamisiin sovellettaisiin 20 prosentin riskipainoa 78–83 artiklan nojalla;
- c) sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädetään, ne luottolaitoksen vastuut, jotka liittyvät sen emoyritykseen tai emoyrityksen muihin tytäryrityksiin ja sen omiin tytäryrityksiin sikäli kuin nämä yritykset sisällytetään konsolidoituun valvontaan, jonka kohteena itse luottolaitos on tämän direktiivin tai vastaavan kolmannessa maassa voimassa olevan sääntelyn mukaisesti; vastuuta, jotka eivät täytä näitä kriteereitä, pidetään saamisina kolmansilta osapuolilta riippumatta siitä, onko vastuut vapautettu 111 artiklan 1 kohdan soveltamisesta;
- d) varat, jotka ovat saamisia, osakkuuksia tai muita omistusosuuksia suhteessa niihin alueellisiin tai keskusluottolaitoksiin, joiden ryhmään luottoa myöntävä luottolaitos on liittynyt osaksi lain tai yhtiön perustamiskirjan perusteella, ja joiden tehtävänä on näiden määräysten mukaan suorittaa käteismaksujen selvitystä ryhmän sisällä;
- e) varat, jotka ovat sellaisten luottolaitosten saamia luottolaitoksilta ja luottolaitoksiin liittyviä muita vastuuta, joiden toiminta ei perustu kilpailuun, jotka lakisääteisten ohjelmien tai yhtiöjärjestyksensä nojalla edistävät tiettyjen toimialojen taloudellista tilaa ja joita koskee valtion valvonta jossain muodossa ja lainojen käyttörajoitukset, edellyttäen, että asianomaiset vastuut perustuvat sellaisiin lainoihin, jotka siirretään tuensaajille muiden luottolaitosten välityksellä;
- f) varat, jotka ovat saamia laitoksilta ja laitoksiin liittyviä muita vastuuta, edellyttäen, että nämä vastuut eivät muodosta tällaisten laitosten omia varoja, kestävät korkeintaan seuraavaan pankkipäivään ja ovat tätä vaihtoehtoa soveltavan jäsenvaltion valuutan määräisiä edellyttäen, ettei tämä valuutta ole euro.”.

22. Muutetaan 114 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jollei 3 kohdasta muuta johdu, laskettaessa vastuiden arvoa 111 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi luottolaitos voi käyttää 90–93 artiklan nojalla laskettua täysin mukautettua vastuarvoa, jossa on otettu huomioon luottoriskin vähentämistekniikka, volatiliteettikorjaukset ja juoksuaikojen erot (E*)”.

b) Muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) Korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jollei 3 kohdasta muuta johdu, sellaiselle luottolaitokselle, joka saa käyttää omia LGD- ja CF-estimaattejaan johonkin vastuuryhmään 84–89 artiklan mukaisesti, annetaan lupa hyväksyä tällaiset vaikutukset laskettaessa vastuiden arvoa 111 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi, jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että luottolaitos arvioi rahoitusvakuuksien vaikutuksia vastuusiinsa erillään muista LGD-estimaatin kannalta merkityksellisistä seikoista.”.

ii) Korvataan neljäs alakohta seuraavasti:

”Luottolaitokset, joilla on lupa käyttää omia LGD- ja CF-estimaattejaan johonkin vastuuryhmään 84–89 artiklan mukaisesti ja jotka eivät laske vastuidensa arvoa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulla tavalla, voivat käyttää rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää tai 117 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua menetelmää vastuiden arvon laskemiseen.”.

c) Muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) Korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Luottolaitoksen, joka käyttää rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää tai jolle on annettu lupa käyttää 2 kohdassa tarkoitettua menetelmää vastuiden arvon laskemiseen 111 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi, on suoritettava säännöllisesti stressitestejä luottoriskikeskittymille, myös vastaanotettujen vakuuksien realisointiarvon osalta.”.

ii) Korvataan neljäs alakohta seuraavasti:

”Jos stressitesti osoittaa, että vastaanotetun vakuuden realisointiarvo on alhaisempi kuin on sallittua käytettäessä rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää tai tapauksen mukaan 2 kohdassa kuvailtua menetelmää, hyväksyttävää vakuuden arvoa on alennettava vastaavasti laskettaessa vastuiden arvoa 111 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi.”.

iii) Korvataan viidennen alakohdan b alakohta seuraavasti:

”b) toimintalinjat ja menettelyt sellaisen tilanteen varalta, jolloin vakuuden realisointiarvo on stressitestin mukaan matalampi kuin on otettu huomioon käytettäessä rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää tai 2 kohdassa kuvailtua menetelmää; ja”.

d) Poistetaan 4 kohta.

23. Korvataan 115 artikla seuraavasti:

”115 artikla

1. Tämän jakson soveltamiseksi luottolaitos voi alentaa vastuuarvoa enintään 50 prosenttia asianomaisen asuinkiinteistön arvosta, jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) vastuun vakuutena on kiinnitysvakuus asuinkiinteistöön tai osakkeet sellaisessa suomalaisessa asunto-osakeyhtiössä, joka toimii Suomen vuoden 1991 asunto-osakeyhtiölain tai vastaavan myöhemmän lainsäädännön mukaisesti;
- b) vastuu liittyy omaisuuden leasingvuokraukseen, joissa leasingtoiminnan harjoittajalla säilyy täysi omistusoikeus vuokrattuun asuinkiinteistöön, kunnes vuokralainen käyttää osto-oikeuttaan.

Kiinteistön arvo lasketaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymien laissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä määriteltyjen tarkkojen arviointiperiaatteiden mukaan. Arviointi suoritetaan vähintään kerran vuodessa.

Asuinkiinteistö tarkoittaa omistajan käytössä olevaa tai vuokralle antama kiinteistöä.

2. Tämän jakson soveltamiseksi luottolaitos voi alentaa vastuuarvoa enintään 50 prosenttia asianomaisen liikekiinteistön arvosta ainoastaan, jos seuraavat vastuut saavat 50 prosentin riskipainon 78–83 artiklan nojalla:

- a) toimisto- tai muiden liiketilojen osalta vastuut, joiden vakuutena on kiinnitykset toimisto- tai muihin liiketiloihin tai osakkeet sellaisessa suomalaisessa asunto-osakeyhtiössä, joka toimii Suomen vuoden 1991 asunto-osakeyhtiölain tai vastaavan myöhemmän lainsäädännön mukaisesti; tai
- b) vastuut, jotka liittyvät toimisto- tai muiden liiketilojen leasingsopimuksiin.

Liikekiinteistön on oltava täysin valmiiksi rakennettu, kokonaisuudessaan vuokrattu ja sen on tuotettava asianmukaista vuokratuloa.”.

24. Poistetaan 116 artikla.

25. Muutetaan 117 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kun kolmas osapuoli on taannut asiakkaaseen liittyvän vastuun tai kolmas on antanut vakuuden, jolla se on suojattu, luottolaitos voi:

- a) katsoa, että se osuus vastuusta, jolla on takaus, koskee takaajaa eikä asiakasta edellyttäen, että takaajaa koskevaan vakuudettomaan vastuuseen sovellettaisiin samaa tai alhaisempaa riskipainoa kuin asiakasta koskevaan vakuudettomaan vastuuseen 78–83 artiklan nojalla;
- b) katsoa, että se osuus vastuusta, jonka vakuutena on hyväksytyyn vakuuden markkina-arvo, koskee kolmatta osapuolta eikä asiakasta, jos vastuu on suojattu vakuudella ja edellyttäen, että vastuun vakuudelliseen osuuteen sovellettaisiin samaa tai alhaisempaa riskipainoa kuin asiakasta koskevaan vakuudettomaan vastuuseen 78–83 artiklan nojalla.

Luottolaitos ei voi käyttää b alakohdassa tarkoitettua menetelmää, jos vastuun juoksuaika poikkeaa suojan juoksuajasta.

Tämän jakson soveltamiseksi luottolaitos voi käyttää sekä rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää että ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyä käsittelyä ainoastaan, jos se saa käyttää sekä rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää että rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää 75 artiklan a alakohdan soveltamiseksi.”.

b) Korvataan 2 kohdan johdantolause seuraavasti:

”Kun luottolaitos soveltaa 1 kohdan a alakohtaa:”.

26. Poistetaan 119 artikla.

27. Lisätään 2 lukuun 7 jakso seuraavasti:

”7 jakso

Siirrettyyn luottorisktiin liittyvät vastuut

122 a artikla

1. Siinä tapauksessa, että luottolaitos ei suoraan osallistunut velvoitteet tai mahdolliset velvoitteet synnyttävästä alkuperäisestä sopimuksesta neuvottelemiseen, sen järjestämiseen tai vahvistamiseen, se voi ottaa vastuun velvoitteen tai mahdollisen velvoitteen taikka velvoitteiden ryhmän tai mahdollisten velvoitteiden ryhmän osalta ainoastaan, jos:

- a) henkilöt tai yksiköt, jotka suoraan neuvottelivat, järjestivät tai vahvistivat velvoitteen tai mahdollisen velvoitteen sisältävän alkuperäisen sopimuksen, tai vaihtoehtoisesti ja tapauksen mukaan
- b) henkilöt tai yksiköt, jotka hoitavat ja ostavat tällaisia velvoitteita tai mahdollisia velvoitteita suoraan tai välillisesti luottolaitoksen puolesta,

ovat antaneet luottolaitokselle nimenomaisen sitoumuksen säilyttää jatkuvasti merkittävä nettomääräinen taloudellinen osuus, joka on kuitenkin vähintään 5 prosenttia positioina, joilla on sama riskiprofiili kuin se, joka kohdistuu luottolaitokseen.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta velvoitteisiin tai mahdollisiin velvoitteisiin, jotka ovat saamia tai ehdollisia saamia seuraavilta tahoilta tai näiden tahojen takaamia:

- a) keskushallinnot ja keskuspankit;
- b) laitokset, joihin sovelletaan vähintään luottoluokkaa 3 liitteessä VI olevan 1 osan 29 kohdan mukaisesti; ja
- c) kansainväliset kehityspankit.

Edellä olevaa 1 kohtaa ei myöskään sovelleta syndikoituihin lainoihin eikä luottoriskinvaihtosopimuksiin, jos näitä instrumentteja ei käytetä niputtamaan yhteen ja/tai suojaamaan velvoitetta, joka kuuluu 1 kohdan soveltamisalaan.

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa sovelletaan vastuisiin, jotka aiheutuvat luottolaitoksille 1 päivän tammikuuta 2011 jälkeen. Toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää olla väliaikaisesti soveltamatta näitä vaatimuksia markkinoiden yleisen likviditeettikriisin aikana.

4. Luottolaitosten on ennen sijoituksia pystyttävä jatkuvalta perustalta osoittamaan milloin tahansa toimivaltaisille viranomaisille kunkin yksittäisen arvopaperistetun omaisuuseränsä osalta, että luottolaitoksilla on kattava ja syvälinen käsitys seuraavista seikoista ja että luottolaitokset ovat ottaneet näiden seikkojen osalta käyttöön muodolliset toimintatavat ja menettelyt analyysi- ja kirjaustarkoituksissa:

- a) alullepanijoiden ja/tai järjestäjien 1 kohdan mukainen sitoumus säilyttää nettomääräinen taloudellinen osuus arvopaperistamisesta ja ajanjakso, jolle sitoumus on annettu;
- b) yksittäisiin arvopaperistettuihin omaisuuseriin liittyvät riskien ominaispiirteet;
- c) arvopaperistettujen omaisuuserien perustana oleviin vastuisiin liittyvät riskien ominaispiirteet;
- d) alullepanijoiden aiempiin arvopaperistamisiin liittyvä maine ja tappiot arvopaperistettujen omaisuuserien perustana olevissa asianomaisissa vastuuryhmissä;
- e) alullepanijoiden ja järjestäjien lausunnot siitä, että ne ovat harjoittaneet vastapuolen suhteen asianmukaista huolellisuutta, ja tapauksen mukaan lausunnot arvopaperistettujen omaisuuserien perustana oleviin vastuisiin annettujen vakuuksien laadusta;
- f) tapauksen mukaan menetelmät ja käsitteet, joiden perusteella arvopaperistettujen omaisuuserien perustana oleviin vastuisiin annettuja vakuuksia on arvioitu, ja toimintatavat, jotka alullepanijat ovat ottaneet käyttöön varmistaakseen arvioijan riippumattomuuden; ja
- g) kaikki arvopaperistamiseen liittyvät rakenteelliset tekijät, jotka voivat olennaisesti vaikuttaa luottolaitoksen arvopaperistetun omaisuuserän kehitykseen. Tässä tarkoituksessa luottolaitosten on ennen sijoittamista ja säännöllisesti sen jälkeen toteutettava ja kirjattava tarkoituksenmukaiset stressitestit, jotka on suoritettava erillään luottoluokituksen tehneestä luottoluokituslaitoksesta tai tehneistä luottoluokituslaitoksista ja joiden on perustuttava kaikkiin alullepanijan tässä tarkoituksessa antamiin tarkoituksenmukaisiin tietoihin.

5. Luottolaitosten on otettava käyttöön muodolliset menettelyt, jotta ne voivat jatkuvasti ja oikea-aikaisesti seurata arvopaperistettujen omaisuuseriensä perustana olevien vastuiden kehitystä. Tapauksen mukaan tähän on sisällyttävä vähintään seuraavat: vastuutyypit, ajanjakso, jonka vastuut ovat olleet alullepanijalla, mukaan lukien alullepanijalla alle kaksi vuotta ollut prosenttiosuus, niiden lainojen prosenttiosuus, jotka ovat olleet eräänntyneinä yli 30, 60 ja 90 päivää, maksukyvyttömyysasteet, ennakkomaksuasteet, ulosmittauksessa olevat lainat, vakuuden tyyppi ja hallinta, arvopaperistamisen kohteena olleiden vastuiden

luottopisteytyksen tai muiden luottokelpoisuusmittareiden mukainen frekvenssijakauma, toimialoittainen tai maantieteellinen hajaantuneisuus, lainan ja vakuuden suhdetta koskeva frekvenssijakauma soveltaen luokkarajoja, jotka helpottavat riittävää herkkyyksianalyysiä. Jos suojattavat vastuut itse ovat arvopaperistettuja omaisuuseriä, seurantaa ja tietojensaantia koskevia vaatimuksia sovelletaan näiden arvopaperistettujen omaisuuserien perustana oleviin vastuisiin. Jos 4 kohdan ja tämän kohdan vaatimukset eivät täyty, luottolaitosten on sovellettava 1 250 prosentin riskipainoa näihin arvopaperistettuihin omaisuuseriin liitteessä IX olevan 4 osan mukaisesti.

6. Järjestävien ja alullepanevien luottolaitosten on sovellettava arvopaperistettaviin vastuisiin samoja, liitteessä V olevan 3 kohdan vaatimusten mukaisia vakuuttavasti perusteltuja ja hyvin määriteltyjä luotonmyöntämiskriteereitä kuin vastuisiin, jotka ne pitävät kaupankäyntivarastonsa ulkopuolella. Alullepanevien ja järjestävien luottolaitosten on tässä tarkoituksessa sovellettava samoja prosesseja niin luottojen myöntämisessä kuin tapauksen mukaan luottoehtojen muuttamisessa ja uudistamisessa sekä uudelleenrahoituksessa. Luottolaitosten on myös sovellettava samoja analysointistandardeja kolmansilta osapuolilta ostettuihin arvopaperistamisemissioiden omistusosuuksiin ja/tai merkintäsitoumuksiin riippumatta siitä, säilytetäänkö näitä omistusosuuksia ja/tai merkintäsitoumuksia niiden kaupankäyntivarastossa tai sen ulkopuolella.

7. Järjestävien ja alullepanevien luottolaitosten on ilmoitettava sijoittajille, minkä tasoinen on niiden 1 kohdan mukainen sitoumus säilyttää nettomääräinen taloudellinen osuus arvopaperistamisesta. Järjestävien ja alullepanevien luottolaitosten on varmistettava, että mahdollisten sijoittajien saatavilla on helposti kaikki olennaisen tärkeät tiedot yksittäisten suojattavien vastuiden luottoluokasta ja kehityksestä sekä arvopaperistettua vastuuta tukevista kassavirroista ja vakuuksista sekä tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan tehdä kattavia ja asiantuntevia stressitestejä suojattavia vastuita tukevista kassavirroista ja vakuusarvoista. Jos nämä ja 6 kohdan mukaiset vaatimukset eivät täyty, alullepaneva luottolaitos ei saa jättää arvopaperistettuja vastuita pois tämän direktiivin mukaisten pääomavaatimusten laskennasta, eikä se voi soveltaa 95 artiklan 1 kohtaa.

8. Edellä olevaa 4–7 kohtaa sovelletaan arvopaperistamisiin, jotka lasketaan liikkeeseen sen päivämäärän jälkeen, jona tämä direktiivi tulee voimaan, ja olemassa oleviin arvopaperistamisiin, jos niihin lisätään uusia suojattavia vastuita tai vastuita korvataan kyseisen päivämäärän jälkeen.

9. Toimivaltaisen viranomaisen on julkistettava vähintään kerran vuodessa:

- a) 1–7 kohdan vaatimusten noudattamisen arvioimiseksi käyttöön otetut menetelmät;
- b) 1–7 kohdan vaatimusten noudattamisen tarkastelemiseksi 12 viime kuukauden aikana toteutettujen toimenpiteiden kuvaus ja määrä; ja
- c) yhteenveto tapauksista, joissa 1–7 kohdan vaatimuksia ei ole noudatettu 12 viime kuukauden aikana, ja näiden tapausten määrä.

Mainittuun vaatimukseen sovelletaan 144 artiklan toista alakohtaa.

10. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on annettava komissiolle vuosittain kertomus siitä, kuinka toimivaltaiset viranomaiset ovat noudattaneet tätä artiklaa. Komissio antaa viimeistään joulukuussa 2014 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän artiklan soveltamisesta ja vaikuttavuudesta markkinakehitys huomioon ottaen.”.

28. Muutetaan 129 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) Korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) valvontatoiminnan suunnittelu ja yhteensovittaminen yhteistyössä valvontaan osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa toiminnan jatkuvuutta koskevista tilanteista, myös 123, 124 ja 136 artiklassa sekä 5 luvussa ja liitteessä V tarkoitetussa toiminnassa;”

ii) Lisätään c alakohta seuraavasti:

”c) valvontatoiminnan suunnittelu ja yhteensovittaminen yhteistyössä valvontaan osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten ja tarpeen mukaan keskuspankkien kanssa kriisitilanteisiin valmistautumisessa ja kriisitilanteissa, mukaan lukien kielteiset muutokset luottolaitoksissa tai rahoitusmarkkinoilla.

Edellä c alakohdassa tarkoitettu valvontatoiminnan suunnittelu ja yhteensovittaminen sisältää 132 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja poikkeuksellisia toimenpiteitä, yhteisten arviointien valmistelun, varautumissuunnitelmien toteuttamisen ja yleisölle tiedottamisen.”.

b) Lisätään 3 kohta seuraavasti:

”3. Konsolidointiryhmän valvojan ja Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritysten tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaavien jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä kaikkensa yhteisen päätöksen saavuttamiseksi seuraavista:

a) 123 ja 124 artiklan soveltamisesta ryhmittymän hallussa olevien konsolidoitujen omien varojen riittävyden määrittämiseksi suhteessa ryhmittymän taloudelliseen tilanteeseen ja riskiprofiiliin ja näin ollen omien varojen vaaditusta tasosta 136 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi pankkiryhmittymään kuuluvaan kuhunkin yritykseen ja konsolidoidulta perustalta;

b) raportoinnin yhtenäisestä muodosta, tiheydestä ja päivämääristä 74 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi kaikkiin pankkiryhmittymään kuuluviin yrityksiin.

Edellä olevan a alakohdan soveltamiseksi yhteinen päätös on saavutettava kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on esittänyt muille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille 124 ja 123 artiklan mukaisen riskinarvioinnin sisältävän kertomuksen.

Edellä olevan b alakohdan soveltamiseksi yhteinen päätös on saavutettava viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2011.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu yhteinen päätös ilmoitetaan täsmällisesti perustellun päätöksen sisältävässä asiakirjassa, jonka konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivalle luottolaitokselle. Jos asiasta ei päästä yhteisymmärrykseen, konsolidointiryhmän valvojan on minkä tahansa asianomaisen toisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä kuultava Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komiteaa. Konsolidointiryhmän valvoja voi kuulla Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komiteaa omasta aloitteestaan.

Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät saavuta tällaista yhteistä päätöstä kuuden kuukauden kuluessa, konsolidointiryhmän valvoja päättää 74 artiklan 2 kohdan, 123 ja 124 artiklan sekä 136 artiklan 2 kohdan soveltamisesta. Tämä päätös on esitettävä asiakirjassa, joka sisältää täsmällisesti perustellun päätöksen ja jossa otetaan huomioon muiden toimivaltaisten viranomaisten kuuden kuukauden määräajassa ilmaisemat näkemykset ja varaukset. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava kyseinen päätös muille toimivaltaisille viranomaisille.

Jos Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komiteaa on kuultu, konsolidointiryhmän valvojan on otettava tällainen lausunto huomioon ja selitettävä, jos siitä on poikettu huomattavasti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua yhteistä päätöstä ja kuudennessa alakohdassa tarkoitettua päätöstä on pidettävä lopullisina, ja toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava niitä asianomaisissa jäsenvaltioissa.”

29. Korvataan 130 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kun ilmenee kriisitilanne, mukaan lukien kielteiset muutokset rahoitusmarkkinoilla, joka mahdollisesti vaarantaa rahoitusjärjestelmän vakauden jossakin niistä jäsenvaltioista, joissa ryhmittymään kuuluville yrityksille on myönnetty toimilupa tai johon 42 a artiklassa tarkoitettuja järjestelmän kannalta merkittäviä sivukonttoreita on sijoittautuneena, konsolidointiryhmän valvojan, jollei 1 luvun 2 jaksosta muuta johdu, on varoitettava asiasta mahdollisimman pian 49 artiklan neljännessä alakohdassa ja 50 artiklassa tarkoitettuja viranomaisia ja ilmoitettava niille kaikki niiden toiminnan jatkamiseksi olennaiset tiedot. Tämä velvoite koskee kaikkia 125 ja 126 artiklan nojalla nimettyjä toimivaltaisia viranomaisia ja 129 artiklan 1 kohdan nojalla nimettyä toimivaltaista viranomaista.

Jos 49 artiklan neljännessä alakohdassa tarkoitettun viranomaisen tietoon tulee tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa kuvailtu tilanne, sen on mahdollisimman pian varoitettava 125 ja 126 artiklassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia.

Toimivaltaisen viranomaisen ja 49 artiklan neljännessä alakohdassa tarkoitettun viranomaisen on käytettävä mahdollisuuksien mukaan olemassa olevia määriteltyjä viestintäkanavia.”

30. Lisätään 131 a artikla seuraavasti:

”131 a artikla

1. Konsolidointiryhmän valvojan on perustettava valvontakollegioita helpottamaan 129 artiklassa ja 130 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä.

Valvontakollegion on tarjottava konsolidointiryhmän valvojalle ja muille toimivaltaisille viranomaisille kehys seuraavien tehtävien suorittamiseksi:

- a) tietojenvaihto;
- b) sopiminen vapaaehtoisesta tehtävän- ja vastuunjaosta;
- c) ryhmittymää koskevaan riskiarviointiin perustuvien valvontatarkkailuohjelmien määrittäminen 124 artiklan mukaisesti;
- d) valvonnan tehostaminen poistamalla tarpeettomat päällekkäiset valvontavaatimukset, mukaan lukien suhteessa 130 artiklan 2 kohdassa ja 132 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tietopyyntöihin;
- e) tämän direktiivin mukaisten vakavaraisuusvaatimusten jatkuva soveltaminen kaikkiin pankkiryhmittymään kuuluviin yrityksiin;
- f) 129 artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltaminen ottaen huomioon muilla tällä alalla perustetuilla mahdollisilla foorumeilla tehty työ.

Valvontakollegioon osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä läheistä yhteistyötä. Edellä 1 luvun 2 jakson mukaiset luottamuksellisuusvaatimukset eivät saa estää toimivaltaisia viranomaisia vaihtamasta luottamuksellisia tietoja valvontakollegioissa. Valvontakollegioiden perustaminen ei saa vaikuttaa toimivaltaisten viranomaisten tämän direktiivin mukaisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

2. Kollegion perustamisen ja toiminnan on perustuttava 131 artiklassa tarkoitettuihin kirjallisiin menettelyihin, jotka konsolidointiryhmän valvoja vahvistaa kuultuaan asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia.

Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on laadittava ohjeet kollegioiden toiminnalle.

Valvontakollegioihin voivat osallistua Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritysten tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset, sen vastaanottavan jäsenvaltion, johon 42 a artiklassa tarkoitettuja järjestelmän kannalta merkittäviä sivukonttoreita on sijoittautuneena, toimivaltaiset viranomaiset sekä tapauksen mukaan kolmansien maiden viranomaiset.

Konsolidointiryhmän valvojan on toimittava kollegion kokousten puheenjohtajana ja päätettävä, mitkä toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat kollegion kokoukseen tai tiettyyn toimintaan. Konsolidointiryhmän valvojan on annettava kaikille kollegion jäsenille täydelliset tiedot tällaisten kokousten ja toimintojen järjestämisestä sekä kokouksissa tehdyistä päätöksistä.

Konsolidointiryhmän valvojan päätöksessä on otettava huomioon suunniteltavan tai yhteensovitettavan valvontatoiminnan merkitys kyseisille viranomaisille sekä 40 artiklan 3 kohdassa ja 42 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetut velvoitteet.

Jollei 1 luvun 2 jakson mukaisista luottamuksellisuusvaatimuksista muuta johdu, konsolidointiryhmän valvojan on tiedotettava Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitealle valvontakollegion toiminnasta, myös kriisitilanteissa, ja toimitettava kyseiselle komitealle kaikki tiedot, jotka ovat erityisen merkityksellisiä valvontakäytäntöjen lähentämiseksi.”.

31. Muutetaan 132 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohdan d alakohdassa viittaus 136 artiklaan viittauksella 136 artiklan 1 kohtaan.
- b) Korvataan 3 kohdan b alakohdassa viittaus 136 artiklaan viittauksella 136 artiklan 1 kohtaan.

32. Muutetaan 150 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) Korvataan k ja l alakohta seuraavasti:

”k) liitteessä II ja IV olevien taseen ulkopuolisten erien luettelo ja jaottelu;

l) muutokset liitteiden III ja V–XII säännöksiin rahoitusmarkkinoiden, varsinkin uusien rahoitustuotteiden kehityksen tai yhteisön lainsäädännön huomioon ottavissa tilinpäätösstandardeissa tai -vaatimuksissa tapahtuvan kehityksen huomioon ottamiseksi tai valvontakäytäntöjen lähentämisen osalta; tai”.

ii) Lisätään m alakohta seuraavasti:

”m) 111 artiklan 1 kohdassa täsmennetyin määrin ja prosenttiosuuden muuttaminen rahoitusmarkkinoiden kehittämisen ottamiseksi huomioon.”.

b) Korvataan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) 113 artiklassa säädettyjen vapautuksien selventäminen;”.

33. Lisätään 154 artiklaan 8 ja 9 kohta seuraavasti:

”8. Luottolaitosten, jotka eivät täytä viimeistään [4 artiklassa tarkoitettu päivämäärä – lisätään, jos tiedossa] rajoituksia, jotka vahvistetaan 66 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, on kehitettävä tarvittavia toimenpiteitä koskevat 123 artiklan mukaiset strategiat ja prosessit ratkaistakseen tämän tilanteen ennen 9 kohdassa vahvistettuja päivämääriä.

Kyseisiä toimenpiteitä arvioidaan 124 artiklan mukaisesti.

9. Instrumentteja, joita viimeistään [4 artiklassa tarkoitettu päivämäärä – lisätään, jos tiedossa] kansallisen lainsäädännön mukaan pidettiin 57 artiklan a, b ja

c alakohdassa tarkoitettuja eriä vastaavina mutta jotka eivät kuulu 57 artiklan a alakohdan soveltamisalaan tai jotka eivät täytä 63 a artiklassa vahvistettuja perusteita, pidetään edelleen vastaavina [30 vuotta 4 artiklassa tarkoitettun päivämäärän jälkeen – lisätään, jos tiedossa] saakka seuraavissa määrin:

- a) 20 prosenttia 57 artiklan a–ca alakohdassa tarkoitettujen erien summasta, josta on vähennetty 57 artiklan i, j ja k alakohdassa tarkoitettujen erien summa [10–20 vuotta 4 artiklassa tarkoitettusta päivämäärästä – lisätään, jos tiedossa];
- b) 10 prosenttia 57 artiklan a–ca alakohdassa tarkoitettujen erien summasta, josta on vähennetty 57 artiklan i, j ja k alakohdassa tarkoitettujen erien summa [20–30 vuotta 4 artiklassa tarkoitettusta päivämäärästä – lisätään, jos tiedossa];

34. Muutetaan liite III seuraavasti:

a) Lisätään 1 osan 5 kohtaan teksti seuraavasti:

”Tämän liitteen 6 osassa vahvistetussa menetelmässä (sisäisen mallin menetelmä) samaan vastapuoleen liittyviä nettoutusryhmiä voidaan käsitellä yhtenä nettoutusryhmänä, jos yksittäisten nettoutusryhmien negatiiviset simuloidut markkina-arvot on vahvistettu nolnaan odotettua riskiä (EE) koskevassa arvioissa.”.

b) Korvataan 2 osan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kun luottolaitos hankkii luottojohdannaisten muodossa suojaa kaupankäyntivaraston ulkopuolisille vastuille tai vastapuoliriskille, se voi laskea suojattavan omaisuuserän pääomavaatimuksen liitteessä VIII olevan 3 osan 83–92 kohdan mukaisesti tai – toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella – liitteessä VII olevan 1 osan 4 kohdan mukaisesti tai liitteessä VII olevan 4 osan 96–104 kohdan mukaisesti.

Näissä tapauksissa ja jos direktiivin 2006/49/EY liitteessä II olevan 11 kohdan toisessa virkkeessä vahvistettua vaihtoehtoa ei sovelleta, kyseisten luottojohdannaisten vastapuoliriskin vastuuarvo on nolla.

Laitos voi kuitenkin oman valintansa mukaan johdonmukaisesti sisällyttää vastapuoliriskin pääomavaatimusten laskentaan kaikki kaupankäyntivarastoon kuulumattomat luottojohdannaiset, jotka on ostettu suojana kaupankäyntivaraston ulkopuoliselle vastuulle tai vastapuoliriskille, jos luottosuoja on hyväksytty tämän direktiivin mukaisesti.”.

c) Korvataan 5 osan 15 kohta seuraavasti:

”15. Kullekin luottoriskinvaihtosopimuksen kohde-etuutena olevan vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen liikkeeseenlaskijalle on yksi suojausryhmä. Korimuotoisia n:n tappion luottoriskinvaihtosopimuksia on käsiteltävä seuraavasti:

- a) n:n tappion luottoriskinvaihtosopimuksen perusteena olevassa korissa olevan vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen riskipositio on yhtä kuin vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen efektiivinen nimellisarvo kerrottuna n:n tappion johdannaisen

muutetulla duraatiolla suhteessa vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen luottoriskimarginaalin muutokseen;

- b) n:nen tappion luottoriskinvaihtosopimuksen perusteena olevassa korissa olevalle kullekin vieraan pääoman ehtoiseselle referenssirahoitusvälineelle on yksi suojausryhmä; eri n:nen tappion luottoriskinvaihtosopimusten riskipositioita ei saa sisällyttää samaan suojausryhmään;
- c) vastapuoliriskin kerroin, jota sovelletaan kuhunkin suojausryhmään, joka on luotu yhdelle n:nen tappion johdannaisen vieraan pääoman ehtoiseselle referenssirahoitusvälineelle, on 0,3 prosenttia, kun vieraan pääoman ehtoisesella referenssirahoitusvälineellä on hyväksytyyn luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, joka vastaa luottoluokkaa 1–3, ja 0,6 prosenttia muiden vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden osalta.”.

35. Muutetaan liite V seuraavasti:

a) Korvataan 14 kohta seuraavasti:

”14. Käytössä on oltava tehokkaat strategiat, toimintatavat, prosessit ja järjestelmät, joilla tunnistetaan, mitataan ja hallitaan likviditeettiriskiä tarkoituksenmukaisessa aikahorisonttisarjassa, myös päivänsisäisesti, sen varmistamiseksi, että luottolaitokset säilyttävät riittävántasoiset likviditeettipuskurit. Nämä strategiat, toimintatavat, prosessit ja järjestelmät on räätälöitävä liiketoiminta-alueiden, valuuttojen ja oikeudellisten yksiköiden mukaan, ja niihin on sisällyttävä riittävät likviditeetikustannusten kohdentamismenetelmät.”.

e) Lisätään 14 a kohta seuraavasti:

”14 a. Edellä 14 kohdassa tarkoitettujen strategioiden, toimintatapojen, prosessien ja järjestelmien on oltava oikeassa suhteessa yrityksen monitahoisuuteen, riskiprofiiliin ja toiminnan laajuuteen sekä johdon vastuuhenkilöiden vahvistamaan riskien sietorajaan ja heijastettava luottolaitoksen merkityksellisyyttä järjestelmän kannalta jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa se harjoittaa liiketoimintaa.”.

f) Korvataan 15 kohta seuraavasti:

”15. Luottolaitosten on kehitettävä menetelmät rahoitusasemiensa tunnistamiseksi, mittaamiseksi, hallitsemiseksi ja seuraamiseksi erityisesti raja-arvojärjestelmän avulla. Näihin on kuuluttava omaisuuseristä syntyvät kassavirrat, velat, taseen ulkopuoliset erät, myös ehdolliset velat, sekä maineeseen liittyvän riskin mahdollinen vaikutus.”.

g) Lisätään 16–22 kohta seuraavasti:

”16. Luottolaitosten on eroteltava toisistaan pantattu ja kiinnittämätön omaisuus, joka on käytettävissä koko ajan, erityisesti kriisitilanteissa. Niiden on myös otettava huomioon se, missä oikeushenkilössä omaisuuserät sijaitsevat, ja omaisuuserien kelpoisuus ja oikea-aikainen asettaminen käyttöön.

17. Luottolaitosten on myös otettava huomioon oikeudelliset sekä sääntely- ja toimintarajoitukset, jotka koskeva likviditeetin ja kiinnittämättömän omaisuuden potentiaalisia siirtoja oikeushenkilöiden välillä sekä ETA-alueella että sen ulkopuolella.
 18. Luottolaitoksen on harkittava erilaisia likviditeettiriskin vähentämiskeinoja, myös likviditeettipuskureita, selvittääkseen erilaisista stressitilanteista sekä arvioitava sitä, onko rahoitusrakenne riittävän monipuolinen ja millaisia rahoituslähteitä käytetään. Näitä järjestelyjä on tarkasteltava säännöllisesti.
 19. Likviditeettiasemia ja riskiä vähentäviä tekijöitä koskevia vaihtoehtoisia skenaarioita on harkittava ja oletuksia, joiden pohjalta tehdään rahoitusasemaa koskevia päätöksiä, on tarkasteltava säännöllisesti. Vaihtoehtoisissa skenaarioissa on tätä varten keskityttävä erityisesti – myös arvopaperistamista varten perustettujen erillisyyhtiöiden (SSPE) tai muiden erillisyyhtiöiden osalta – taseen ulkopuolisiin eriin ja muihin ehdollisiin velkoihin, joiden suhteen luottolaitos toimii järjestäjänä tai tarjoaa olennaista likviditeettitukea.
 20. Luottolaitosten on harkittava laitos- tai markkinakohtaisten tai yhdistettyjen vaihtoehtoisten skenaarioiden potentiaalisia vaikutuksia. Huomioon on otettava erilaiset aikahorisontit ja stressitilanteiden erilainen aste.
 21. Luottolaitosten on mukautettava strategioitaan, sisäisiä menettelytapojaan ja likviditeettiriskin rajoja sekä kehitettävä tehokkaat varautumissuunnitelmat ottaen huomioon 19 kohdassa tarkoitettujen vaihtoehtoisten skenaarioiden tulokset.
 22. Likviditeetikriiseistä selviämiseksi luottolaitoksilla on oltava käytössä varautumissuunnitelmat, joissa esitetään riittävät strategiat ja asianmukaiset täytäntöönpanotoimenpiteet mahdollisista maksuvalmiusvaikeuksista selviämiseksi. Näitä suunnitelmia on testattava säännöllisesti ja päivitettävä 16 kohdassa tarkoitettujen vaihtoehtoisten skenaarioiden tulosten perusteella; ne on esitettävä ylimmälle johdolle, jonka on ne hyväksyttävä, jotta sisäisiä menettelytapoja ja prosesseja voidaan mukauttaa vastaavasti.”.
36. Muutetaan liite XI seuraavasti:
- a) Korvataan 1 kohdan e alakohta seuraavasti:
 - ”e) luottolaitokseen kohdistuvat likviditeettiriskit, niiden mittaaminen ja hallinta, mukaan lukien vaihtoehtoisia skenaarioita koskevien analyysien kehittäminen, riskiä vähentävien tekijöiden hallinta (erityisesti likviditeettipuskureiden taso, koostumus ja laatu) ja tehokkaat varautumissuunnitelmat;”.
 - b) Lisätään 1 a kohta seuraavasti:
 - ”1 a. Edellä olevan 1 kohdan e alakohdan soveltamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on säännöllisesti arvioitava kattavasti, kuinka luottolaitokset yleisesti hallinnoivat likviditeettiriskiään, ja edistettävä moitteettomien sisäisten menetelmien kehittämistä. Näitä arvioita tehdessään toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon luottolaitosten rooli rahoitusmarkkinoilla. Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon tekemiensä

päätösten potentiaalinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen kaikissa muissa asianomaisissa jäsenvaltioissa.”.

37. Korvataan liitteessä XII olevan 2 osan 3 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

- ”a) tiivistelmä kaikkien omiin varoihin kuuluvien omaisuuserien ja niiden osien keskeisistä ehdoista ja edellytyksistä, mukaan lukien 57 artiklan ca alakohdassa tarkoitettut instrumentit, instrumentit, joita koskevissa lakisäätöissä tai sopimukseen perustuvissa määräyksissä tarjotaan luottolaitokselle kannustin takaisinlunastukseen, ja instrumentit, joihin sovelletaan 154 artiklan 9 kohtaa;
- b) ensisijaisten omien varojen määrä sekä erittely kaikista positiivista eristä ja vähennyksistä; edellä 57 artiklan ca alakohdassa tarkoitettujen instrumenttien ja instrumenttien, joita koskevissa lakisäätöissä tai sopimukseen perustuvissa määräyksissä tarjotaan luottolaitokselle kannustin takaisinlunastukseen, sisältämä kokonaismäärä on myös ilmoitettava erikseen; kussakin näistä ilmoituksesta on täsmennettävä ne instrumentit, joihin sovelletaan 154 artiklan 9 kohtaa;”.

2 artikla

Direktiivin 2006/49/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2006/49/EY seuraavasti:

(1) Korvataan 12 artiklan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

””Ensisijaisilla omilla varoilla’ tarkoitetaan direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a–ca alakohdassa tarkoitettujen erien summaa, josta on vähennetty kyseisen artiklan i, j ja k alakohdassa tarkoitettujen erien summa.”.

(2) Muutetaan 28 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laitosten, lukuun ottamatta tämän direktiivin 20 artiklan 2 tai 3 kohdassa vahvistetut kriteerit täyttäviä sijoituspalveluyrityksiä, on valvottava ja hallittava suuria riskikeskittymiään direktiivin 2006/48/EY 106–118 artiklan mukaisesti.”.

b) Poistetaan 3 kohta.

(3) Poistetaan 30 artiklan 4 kohta.

(4) Muutetaan 31 artikla seuraavasti:

a) Korvataan ensimmäisen kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) kaupankäyntivaraston ulkopuolinen riski kyseisen asiakkaan tai asiakasryhmän osalta ei ylitä direktiivin 2006/48/EY 111 artiklan 1 kohdassa säädettyä rajaa, joka on laskettu suhteessa kyseisessä direktiivissä tarkoitettuihin omiin varoihin, jolloin ylitys syntyy täysin kaupankäyntivarastosta;

- b) laitos täyttää tämän direktiivin liitteen VI mukaisesti lasketun omia varoja koskevan lisävaatimuksen direktiivin 2006/48/EY 111 artiklan 1 kohdassa säädetty rajat ylittävältä osalta;”.
- b) Korvataan ensimmäisen kohdan e alakohta seuraavasti:
- ”e) laitokset ilmoittavat toimivaltaisille viranomaisille joka kolmas kuukausi kaikista tapauksista, joissa direktiivin 2006/48/EY 111 artiklan 1 kohdassa säädetty raja on ylitetty kolmen edellisen kuukauden aikana.”.
- c) Korvataan toinen kohta seuraavasti:
- ”Edellä olevan e alakohtan soveltamiseksi on kussakin tapauksessa, jossa kyseinen raja ylitetään, ilmoitettava ylityksen määrä ja kyseisen asiakkaan nimi.”.
- (5) Korvataan 32 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:
- ”1. Toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava menetelmät sen estämiseksi, että laitokset pyrkisivät tietoisesti kiertämään omia varoja koskevia lisävaatimuksia, joita niiden on noudatettava direktiivin 2006/48/EY 111 artiklan 1 kohdassa säädetyn rajan ylittävien riskien osalta, kun nämä riskit jatkuvat pidempään kuin 10 päivää, siirtämällä kyseiset riskit väliaikaisesti toiseen yritykseen, joka on tai ei ole samassa ryhmässä, ja/tai suorittamalla keinotekoisia tapahtumia, joiden tarkoituksena on poistaa riski 10 päivän kuluessa ja luoda uusi riski.”.
- (6) Lisätään 38 artiklaan kohta seuraavasti:
- ”3. Direktiivin 2006/48/EY 42 a artiklaa sovelletaan kyseisen artiklan a alakohtaa lukuun ottamatta vastaavin osin sijoituspalveluyritysten valvontaan, jolleivät sijoituspalveluyritykset täytä tämän direktiivin 20 artiklan 2 ja 3 kohdassa tai 46 artiklan 1 kohdassa vahvistettuja kriteereitä.”
- (7) Korvataan 45 artiklan 1 kohdassa päivämäärä ”31 päivään joulukuuta 2010” päivämäärällä ”31 päivään joulukuuta 2012”.
- (8) Korvataan 48 artiklan 1 kohdassa päivämäärä ”31 päivään joulukuuta 2010” päivämäärällä ”31 päivään joulukuuta 2012”.

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 31 päivää tammikuuta 2010. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 31 päivästä maaliskuuta 2010.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja